

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-10-16

Druk nr 275 cz. 2

Warszawa, 23 lutego 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw **z projektami aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania, procedur
oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej oraz elementów deklaracji
zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku materiałów
wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego²⁾**

Na podstawie art. 2g ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...) zarządza się co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa w odniesieniu do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku:

- 1) wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania;
- 2) procedury oceny zgodności, a także moduły stosowane w tych procedurach;
- 3) zakres dokumentacji technicznej;
- 4) elementy deklaracji zgodności UE.

Rozdział 2

**Wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania materiałów
wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego**

§ 2. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego należy zaprojektować, wykonać i dostarczyć w taki sposób, aby w przewidywanym okresie ich używania,

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U. z 2015 r. poz. 1895).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia załączników II i III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1).

w normalnych i przewidywalnych warunkach, stwarzały jak najmniejsze zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska.

2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego powinny odpowiadać określonym przez producenta charakterystykom i właściwościom w celu zapewnienia ich bezpieczeństwa i niezawodności.

§ 3. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego należy zaprojektować i wykonać w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich metod technicznych można je było poddać nieodwracalnemu unieszkodliwieniu, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla środowiska.

2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego powinny być badane w rzeczywistych warunkach. Jeżeli nie jest możliwe badanie tych materiałów w laboratorium, badanie powinno zostać przeprowadzone w warunkach, w jakich materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego będzie używany.

3. Badając materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego należy dokonać jego oceny z uwzględnieniem, jeżeli mają zastosowanie, następujących właściwości tego materiału:

- 1) budowy i właściwości charakterystycznych, w tym składu chemicznego, stanu skupienia oraz, jeżeli jest to istotne, wymiarów i rozkładu wielkości ziaren składników;
- 2) stabilności fizycznej i chemicznej, we wszystkich warunkach środowiskowych, na jakie może być narażony, wrażliwości na uderzenie i tarcie;
- 3) kompatybilności wszystkich składników w odniesieniu do ich fizycznej i chemicznej stabilności;
- 4) wymagań w stosunku do czystości chemicznej materiału;
- 5) odporności na działanie wody, jeżeli jest on przewidziany do stosowania w wilgotnym lub mokrym otoczeniu i gdy bezpieczeństwo i niezawodność używania tego materiału może ulec pogorszeniu pod wpływem wody;
- 6) odporności na niskie i wysokie temperatury, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub stosowanie materiału w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie komponentu lub całego materiału może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo i niezawodność;
- 7) jego przydatności do użycia w warunkach niebezpiecznych, w szczególności w środowisku zagrożonym metanem, wybuchem pyłu węglowego lub podwyższoną temperaturą, jeżeli taki materiał jest przewidziany do stosowania w takich warunkach;

- 8) cech bezpieczeństwa, polegających na zapobieganiu przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi;
- 9) dotyczących prawidłowego ładowania i działania takiego materiału, używanego zgodnie z przeznaczeniem;
- 10) odporności materiału, jego pokrycia lub innych składników na pogorszenie się jakości tego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego na skutek składowania, do upływu jego przydatności określonej przez producenta.

4. Podczas badania, o którym mowa w ust. 3, należy brać pod uwagę:

- 1) informacje dotyczące urządzeń i akcesoriów potrzebnych do niezawodnego i bezpiecznego działania materiału;
- 2) właściwe instrukcje obsługi, jeżeli są wymagane, oraz oznaczenia dotyczące bezpiecznego transportu, składowania, używania i nieodwracalnego unieszkodliwiania materiału, sporządzonych w języku polskim.

§ 4. 1. Materiały wybuchowe kruszące muszą również spełniać następujące wymagania:

- 1) przewidziany sposób inicjowania powinien zapewniać bezpieczną, niezawodną i pełną detonację lub, w razie potrzeby, deflagrację kruszącego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; w przypadku prochu dymnego dotyczy to zdolności deflagracji, którą należy sprawdzić;
- 2) pewnie i niezawodnie przenosić detonację poprzez kolumnę naboju, jeżeli materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są w postaci naboju;
- 3) produkty wybuchu wytwarzane podczas detonacji materiałów wybuchowych kruszących stosowanych w podziemnych wyrobiskach górniczych mogą zawierać jedynie takie ilości tlenu węgla, tlenków azotu, innych gazów, par lub stałych składników, które w zwykłych warunkach ruchowych zakładu górniczego nie wpływają ujemnie na zdrowie.

2. Lonty detonujące, prochowe, zapalające i rurki detonujące muszą również spełniać następujące wymagania:

- 1) powłoki lontów detonujących, zapalających i rurek detonujących powinny posiadać wystarczającą wytrzymałość mechaniczną i odpowiednio zabezpieczać rdzeń materiału wybuchowego przed normalnymi naprężeniami mechanicznymi;
- 2) parametry dotyczące prędkości palenia się lontów powinny być podane i niezawodnie dotrzymywane;

- 3) lonty detonujące i rurki detonujące powinny być niezawodne, posiadać wystarczającą zdolność inicjowania wybuchu oraz spełniać wymagania dotyczące składowania, nawet w szczególnych warunkach klimatycznych.

3. Zapalniki, w tym zapalniki zwłoczne, oraz przekaźniki muszą również spełniać następujące wymagania:

- 1) zapalniki powinny w pewny sposób inicjować detonację materiałów wybuchowych, dla których są przeznaczone, w przewidywanych warunkach ich stosowania;
- 2) przekaźniki muszą być zdolne do pewnego inicjowania wybuchu;
- 3) wilgoć nie może mieć ujemnego wpływu na zdolność inicjowania;
- 4) czasy opóźnień zapalników zwłocznych powinny być tak równomierne, aby prawdopodobieństwo zachodzenia na siebie okresów opóźnień sąsiednich stopni czasowych było nieistotne;
- 5) charakterystyka elektryczna zapalników elektrycznych powinna być wskazana na opakowaniu;
- 6) przewody zapalników elektrycznych powinny posiadać wystarczającą izolację oraz odpowiednią wytrzymałość mechaniczną, włączając niezawodne połączenie z zapalnikiem, z uwzględnieniem przewidywanego zastosowania.

4. Prochy i paliwa rakietowe muszą również spełniać następujące wymagania:

- 1) nie mogą detonować podczas ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) muszą być stabilizowane, w szczególności prochy nitrocelulozowe i nitroglicerynowe, w celu zabezpieczenia przed samorozkładem;
- 3) stałe paliwa rakietowe w formie sprasowanej lub odlewanej nie mogą zawierać niepożądanych pęknięć lub pęcherzyków gazowych, mogących wywrzeć niekorzystny wpływ na ich działanie.

Rozdział 3

Procedury oceny zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

§ 5. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2f ust. 2.

§ 6. 1. Badanie typu UE (moduł B) jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że rozwiązania przyjęte w projekcie technicznym

materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz próbka kompletnego materiału wybuchowego reprezentatywna dla przewidywanej produkcji spełniają wymagania bezpieczeństwa.

2. Badanie typu UE polega na ocenie adekwatności projektu technicznego wyrobu pirotechnicznego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających zgodność, o których mowa w ust. 4 pkt 4 oraz na badaniu próbki kompletnego wyrobu, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji.

3. Wniosek o przeprowadzenie badania, o którym mowa w ust. 1, producent lub jego upoważniony przedstawiciel, o ile posiada pełnomocnictwo w tym zakresie, składa w wybranej jednostce notyfikowanej.

4. Wniosek, o którym mowa w pkt 3, zawiera:

- 1) nazwę i adres pocztowy miejsca zamieszkania lub siedziby producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz w przypadku upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres pocztowy;
- 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
- 3) dokumentację techniczną, o której mowa w § 11 ust. 3;
- 4) dowody potwierdzające, że wyrób spełnia wymagania bezpieczeństwa, w szczególności w przypadku, gdy normy zharmonizowane, w całości lub w części, nie zostały zastosowane oraz wyniki badań, przeprowadzonych przez producenta lub na jego zlecenie zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi, potwierdzających, że wyrób spełnia wymagania bezpieczeństwa.

5. Wnioskodawca jest zobowiązany udostępnić jednostce notyfikowanej próbkę badanego rodzaju materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego reprezentatywną dla przewidywanej produkcji, zwaną dalej „typem”. Jednostka notyfikowana ma prawo zażądać dodatkowych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia programu badań.

6. Jednostka notyfikowana:

- 1) bada dokumentację techniczną i dowody, o których mowa w ust. 4 pkt 4;
- 2) sprawdza, czy typ został wytworzony zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z wymaganiami odnośnych norm zharmonizowanych, jak również części, które zaprojektowano zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi;

- 3) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy producent odpowiednio zastosował normy zharmonizowane;
- 4) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają wymagania bezpieczeństwa w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane;
- 5) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i testów;
- 6) sporządza sprawozdanie z działań, o których mowa w pkt 1–4;
- 7) sprawozdanie, o którym mowa w pkt 6, bez uszczerbku dla obowiązków informacyjnych wobec ministra właściwego do spraw gospodarki, o których mowa w art. 11 ust. 3e ustawy z dnia ... o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku, jednostka notyfikowana udostępnia w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.

7. Jeżeli typ spełnia wymagania bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z badanym typem oraz kontrole wyrobu w trakcie jego eksploatacji, w tym nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, odwołanie do dokumentu, w którym zawarto wyniki badań, informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu oraz ewentualne warunki jego ważności i załączniki. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię wydanego certyfikatu wraz z dokumentacją techniczną powstałą w wyniku badania typu, w tym dokumentacją przedstawioną przez wnioskodawcę, do dnia wygaśnięcia ważności tego certyfikatu.

8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE, uzasadnia przyczynę odmowy.

9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o zmianach wprowadzonych lub planowanych do wprowadzenia do zatwierdzonego typu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa lub warunkami dotyczącymi jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie typu oraz wystawia dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu UE.

10. W przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego

Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywanie i udostępnianie dokumentacji technicznej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego należy do osoby, która wprowadza wyrób do obrotu.

11. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, o ile posiada pełnomocnictwo w tym zakresie, przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, wraz z dokumentacją techniczną związaną z badaniem typu przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.

12. Jednostka notyfikowana, raz na kwartał, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące wydanych lub cofniętych certyfikatów badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, oraz, okresowo lub na żądanie, wykaz certyfikatów badania typu UE i uzupełnień do nich, które jednostka notyfikowana zawiesiła albo poddała innym ograniczeniom, a także odmów wydania certyfikatów.

13. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym informacje dotyczące certyfikatów badania typu UE oraz uzupełnień, o których mowa w ust. 9, które cofnęła, wydanie których zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, odmów wydania certyfikatów, a także, na żądanie, informacje dotyczące wydanych certyfikatów oraz uzupełnień do nich.

14. Jednostka notyfikowana przekazuje państwom członkowskim Unii Europejskiej, państwom członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, na ich żądanie, kopie certyfikatów badania typu UE i uzupełnień do nich, dokumentacji technicznej oraz wyników badań przeprowadzonych przez tę jednostkę.

15. Upoważniony przedstawiciel może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 3 oraz wypełniać zobowiązania określone w ust. 11, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

§ 7. 1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę procesu produkcji oraz nadzorowaną kontrolę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w losowych odstępach czasu (moduł C2) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełnia wymagania bezpieczeństwa, które mają do niego

zastosowanie. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Producent podejmuje konieczne działania, aby proces wytwarzania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz monitorowanie tego procesu zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa.

3. Producent przechowuje deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu i udostępnia jej kopię właściwym organom na ich żądanie.

4. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta wykonuje lub zleca wykonanie badań materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w losowych odstępach czasu, z uwzględnieniem złożoności technicznej materiałów wybuchowych oraz skali ich produkcji. Próbką reprezentatywna materiałów wybuchowych pobrana przez jednostkę notyfikowaną u producenta na miejscu przed wprowadzeniem ich do obrotu musi zostać poddana badaniom i testom, określonym w normach zharmonizowanych lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania.

5. Producent w trakcie procesu wytwarzania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieszcza na każdym egzemplarzu materiału numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.

6. Zobowiązania producenta odnoszące się oznakowania CE i deklaracji zgodności UE mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

§ 8. 1. Zapewnienie jakości produkcji (moduł D) jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 3, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania bezpieczeństwa. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność.

3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15–18.

4. Producent stosując system jakości, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w odniesieniu do określonych we wniosku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) nazwę i adres pocztowy miejsca zamieszkania lub siedziby producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres pocztowy;
- 2) wszystkie istotne informacje dotyczące danej klasy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego będących przedmiotem wniosku.

6. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumentację systemu jakości;
- 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu;
- 3) kopię certyfikatu badania typu UE;
- 4) oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej.

7. System jakości musi gwarantować zgodność materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa, które dotyczą tego materiału.

8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji.

9. Dokumentacja systemu jakości jest sporządzana w sposób umożliwiający jednoznaczną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności zawiera opis:

- 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 2) procesów wytwarzania, technik zarządzania jakością i technik zapewnienia jakości oraz systematycznych działań dotyczących produkcji, kontroli jakości i zapewnienia jakości, które będą stosowane;
- 3) badań i testów, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania;
- 4) dotyczący jakości produkcji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy;
- 5) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów.

10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7–9. Domniemywa się, że system jakości, który jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami normy zharmonizowanej, spełnia te wymagania.

11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, wchodzi osoby mające doświadczenie w zakresie systemów zarządzania jakością oraz przynajmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny danego rodzaju materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz technologii jego wytwarzania a także znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych materiałów.

12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego materiału wybuchowego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi.

13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym

poziomie oraz informowania jednostki notyfikowanej, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie.

14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7–9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.

15. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad system jakości w celu upewnienia się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia:

- 1) dokumentację dotyczącą systemu jakości;
- 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy.

17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów.

18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.

19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu:

- 1) deklarację zgodności UE; kopię deklaracji zgodności UE producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie;
- 2) dokumentację, o której mowa w ust. 6;
- 3) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości;
- 4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17–18.

20. Jednostka notyfikowana informuje ministra właściwego do spraw gospodarki o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała lub które cofnęła oraz, raz na kwartał lub na żądanie, udostępnia wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła lub które zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom.

21. Jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na ich żądanie, o zatwierdzeniach systemu jakości, które wydała.

22. Zobowiązania producenta, o których mowa w ust. 1–2, 4–6, 13 i 19, mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wykonywane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie.

§ 9. 1. Zapewnienie jakości wyrobu (moduł E) jest procedurą, poprzez którą producent spełniający zobowiązania, o których mowa w § 8 ust. 3, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że badane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Przepisy § 8 ust. 2–21 stosuje się odpowiednio do zapewnienia jakości wyrobu.

§ 10. 1. Zgodność z typem w oparciu o weryfikację produktu (moduł F) jest procedurą, poprzez którą producent wywiązuje się z zobowiązań określonych w ust. 2, 6 i 10–11 oraz zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, wobec których zastosowano wymagania określone w ust. 3, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania bezpieczeństwa.

2. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.

3. Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy w celu skontrolowania zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa. Zależnie od

wyboru producenta, badania i testy sprawdzające zgodność materiałów wybuchowych z odpowiednimi wymaganiami przeprowadzane są w drodze badania i testowania każdego produktu zgodnie z ust. 4 albo statystycznego badania i testowania materiałów wybuchowych zgodnie z ust. 6–7.

4. W celu sprawdzenia zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i odpowiednimi wymaganiami niniejszej ustawy wszystkie materiały wybuchowe są indywidualnie badane i poddawane testom określonym w odpowiedniej normie zharmonizowanej (normach zharmonizowanych) lub testom równoważnym określonym w innych mających zastosowanie specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić.

5. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności z przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub zleca producentowi jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.

6. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu.

7. Producent stosuje środki niezbędne, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały powtarzalność każdej wytworzonej partii materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz przedstawia je do weryfikacji z systemem zgodności w formie jednolitych partii.

8. W trakcie badania jednostka notyfikowana z każdej partii pobiera losowo próbkę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w celu zweryfikowania ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami ustawy oraz ustalenia, czy daną partię należy przyjąć, czy odrzucić. W tym celu jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy wszystkich materiałów wybuchowych zgodnie z zapisami danej normy zharmonizowanej (norm zharmonizowanych) lub testów określonych w innych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej jednostka notyfikowana określa jakie badania należy przeprowadzić.

9. W przypadku przyjęcia partii wszystkie materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego w partii uznaje się za zatwierdzone, z wyjątkiem tych materiałów wybuchowych z próbki, które nie przeszły pomyślnie badań. Jednostka notyfikowana

wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub zleca producentowi jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu.

10. W przypadku odrzucenia partii produktów jednostka notyfikowana lub organ nadzoru rynku, o którym mowa w art. 62zc ustawy wprowadzają odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii produktów, jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i wprowadzić odpowiednie środki naprawcze.

11. Producent umieszcza oznakowanie CE, oraz na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 3, jej numer identyfikacyjny, na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, zgodnym z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym wymagania bezpieczeństwa.

12. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego typu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego i przechowuje ją przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje typ materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się właściwym organom, na ich żądanie.

13. Za zgodą i na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 3, producent może również umieścić na materiałach wybuchowych numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej. Numer ten może zostać umieszczony podczas procesu produkcji.

14. Zobowiązania producenta mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać zobowiązań producenta określonych w ust. 2 i ust. 6.

§ 11. 1. Zgodność w oparciu weryfikację jednostkową (moduł G) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest zgodny z mającymi do

niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa. Producent umieszcza na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 4, jej numer identyfikacyjny, a także sporządza pisemną deklarację zgodności.

2. Producent jest zobowiązany podjąć niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.

3. Producent sporządza dokumentację techniczną, o której mowa w § 14 i udostępnia ją wybranej jednostce notyfikowanej.

4. W celu sprawdzenia zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa, wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy określone w odnośnych normach zharmonizowanych lub testy równoważne określone w innych specyfikacjach technicznych lub zleca przeprowadzenie koniecznych badań i testów. W razie braku takiej normy zharmonizowanej jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić.

5. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego na swoją odpowiedzialność oraz wystawia certyfikat zgodności w oparciu o wyniki przeprowadzonych badań.

6. Producent przechowuje deklarację zgodności UE, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.

7. Zobowiązania producenta, o których mowa w ust. 1 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie.

Rozdział 4

Zakres dokumentacji technicznej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego

§ 12. Dokumentacja techniczna jest sporządzana w sposób, który umożliwi dokonanie oceny zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku

cywilnego oraz materiału wybuchowego wytwarzanego metodą *in situ* z wymaganiami bezpieczeństwa oraz zawiera, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, analizę ryzyka związanego z wytwarzaniem i używaniem wyrobu, projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu, a ponadto:

- 1) ogólny opis typu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 2) projekt koncepcyjny – w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów;
- 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów;
- 4) opis działania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub cywilnego lub materiału wybuchowego wytwarzanego metodą *in situ*;
- 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych dokumentacja techniczna powinna zawierać wykaz wymagań norm, które zostały zastosowane;
- 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań;
- 7) sprawozdania z badań.

Rozdział 5

Elementy deklaracji zgodności UE dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

§ 13. 1. Deklaracja zgodności UE dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub materiału wybuchowego wytwarzanego metodą *in situ* zawiera, umieszczone we wskazanej kolejności, następujące elementy składowe:

- 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii, a w przypadku materiałów wybuchowych wytwarzanych metodą *in situ* – przez podanie nazwy handlowej ich głównego składnika;
- 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela;
- 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta;
- 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu;

- 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach;
- 6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych;
- 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu;
- 8) informacje dodatkowe;
- 9) informacja w czyim imieniu deklaracja zgodności UE została podpisywana;
- 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności UE, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności UE.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r.

MINISTER ROZWOJU

UZASADNIENIE

Podstawę prawną projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanego dalej „rozporządzeniem MWC”, stanowi art. 2g ust. 1 projektu ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanej dalej „ustawą o MWC”. Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane w celu wdrożenia przepisów dotyczących wymagań bezpieczeństwa oraz procedur oceny zgodności z tymi wymaganiami dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanych dalej „MWC”, zawartych w załącznikach II, III i IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z dnia 29.03.2014, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2014/28/UE”.

W ten sposób przepisy rozporządzenia MWC dopełniają regulacje znowelizowanej ustawy o MWC, która wdraża do prawa polskiego przepisy dyrektywy 2014/28/UE, z wyłączeniem problematyki dotyczącej wymagań bezpieczeństwa, procedur oceny zgodności UE, zakresu dokumentacji technicznej, oraz elementów składowych deklaracji zgodności UE, nie stanowiącej materii ustawowej. Dyrektywa 2014/28/UE uściśla i rozszerza regulacje w tym zakresie, zawarte w dyrektywie Rady 93/15/WE z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 121 z dnia 15.05.1993, str. 20; polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, s. 58), implementowane do prawa polskiego na mocy przepisów zawartych w rozdziale 4 i 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893), zwanej dalej „ustawą o MWC”. Przepisy rozdziały 4 i 5 stanowiące treść rozporządzenia MWC z uwzględnieniem zmian, jakie w tym zakresie wprowadziła dyrektywa 2014/28/UE, stanowią treść rozporządzenia MWC. Jednocześnie przepisy rozdziałów 4 i 5 ustawy o MWC zostały uchylone w ramach noweli tej ustawy.

Rozporządzenie MWC określa w odniesieniu do materiałów wybuchowych do użytku cywilnego wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku:

- 1) wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania MWC;

- 2) procedury oceny zgodności MWC;
- 3) zakres dokumentacji technicznej dla MWC;
- 4) elementy składowe deklaracji zgodności UE dla MWC.

W stosunku do obecnego stanu prawnego (ustawa o MWC) przepisy rozporządzenia MWC uszczegółowiają i porządkują obowiązujące przepisy dotyczące wymagań bezpieczeństwa oraz procedur oceny zgodności, a także uzupełniają regulacje w zakresie dokumentacji technicznej oraz treści deklaracji zgodności UE.

Przepisy rozporządzenia MWC stosuje się do wszystkich rodzajów materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym także do ich specyficznego rodzaju – materiałów wybuchowych wytwarzanych metodą *in situ*, który został wyodrębniony w ustawie o MWC. Inaczej mówiąc, materiały wybuchowe wytwarzane metodą *in situ* stanowią podzbiór w zbiorze MWC.

Pod tym pojęciem materiałów wybuchowych wytwarzanych metodą *in situ* należy rozumieć MWC wytworzone przez przedsiębiorcę w miejscu ich użycia i przeznaczone do użycia przez wytwórcę na potrzeby własne bezpośrednio po wytworzeniu. Elementem odróżniającym materiały wybuchowe wytwarzane metodą *in situ* od innych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego jest jedynie metoda ich wytwarzania, polegająca na wytworzeniu przez przedsiębiorcę substancji wybuchowej bezpośrednio w miejscu użycia tych materiałów, na przykład w następstwie nasączenia porowatego azotanu amonu (NH_4NO_3) paliwami płynnymi (benzyna, olej napędowy, nafta, aceton itp.) Moment wytworzenia materiałów wybuchowych metodą *in situ* jest w istocie rzeczy tożsamy z momentem użycia tych materiałów.

Rozdział 2 rozporządzenia MWC zawiera przepisy określające wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wywarzania MWC, a także dodatkowe wymagania, jakie muszą spełnić materiały wybuchowe kruszące, lonty detonujące, prochowe, zapalające i rurki detonujące, zapalniki oraz prochy i paliwa rakietowe. Przepisy te zasadniczo – poza niewielkimi zmianami o charakterze redakcyjnym – pokrywają się z obecnie obowiązującymi regulacjami w tym zakresie.

Rozdział 3 rozporządzenia MWC zawiera przepisy określające procedury oceny zgodności MWC. Zgodnie z art. 2f ust. 2 ustawy o MWC materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa:

- 1) badanie typu UE (moduł B) – przeprowadzane w sposób określony w § 7, oraz zależnie od wyboru producenta, badanie przewidziane w jeden z następujących modułów:
 - a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu – moduł C2 określony w § 8,
 - b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji – moduł D określony w § 9,
 - c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu – moduł E określony w § 10,
 - d) zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyrobu – moduł F określony w § 11, albo też
- 2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową – moduł G określony w § 12.

Zmiany w opisie poszczególnych procedur oceny zgodności MWC (modułów B, D, E, F i G) mają w stosunku do obecnego stanu prawnego jedynie charakter uściślający i porządkujący, bez wprowadzenia nowych istotnych treści merytorycznych. Najważniejsza zmiana polega na zastąpieniu modułu C modulem C2. Różnica między modułami C i C2 polega głównie na tym, iż moduł C2 stanowi rozszerzoną wersję modułu C, uzupełnioną o kwestię badania produktów przeprowadzanego w losowych odstępach czasu oraz działań jakie ma wykonać jednostka notyfikowana w przypadku wydanych lub cofniętych certyfikatów badań typu UE, a także informowania o tych działaniach innych jednostek notyfikowanych. Istotną zmianą jest dodanie w § 7 ust. 6 zobowiązań upoważnionego przedstawiciela, który wypełnia zobowiązania producenta dotyczące kwestii oznakowania CE i deklaracji zgodności UE. Nowymi kwestiami są w § 11 ust. 5 oraz 6 dotyczące odpowiednio umieszczenia przez jednostkę notyfikowaną swojego numeru identyfikacyjnego lub zleceniu jego umieszczenia na zatwierdzonym MWC na swoją odpowiedzialność, a także wystawieniu certyfikatu zgodności w oparciu o wyniki przeprowadzonych badań oraz wymagań dotyczących producenta, który musi przechować deklarację zgodności UE, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia MWC do obrotu.

W rozdziale 4 wskazano zakres informacji jakie powinna zawierać dokumentacja techniczna MWC. Zgodnie z § 14 dokumentacja techniczna jest sporządzana w sposób, który umożliwi dokonanie oceny zgodności MWC z wymaganiami bezpieczeństwa oraz zawiera, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, analizę ryzyka związanego z wytwarzaniem i używaniem wyrobu, projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu, a ponadto:

- 1) ogólny opis typu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 2) projekt koncepcyjny – w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów;
- 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów;
- 4) opis działania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub cywilnego lub materiału wybuchowego wytwarzanego metodą *in situ*;
- 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych dokumentacja techniczna powinna zawierać wykaz wymagań norm, które zostały zastosowane;
- 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań;
- 7) sprawozdania z badań.

W rozdziale 5 wskazano informacje, jakie powinna zawierać deklaracja zgodności UE dla MWC. Zgodnie z § 15 deklaracja musi zawierać umieszczone we wskazanej kolejności, następujące elementy składowe:

- 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii, a w przypadku materiałów wybuchowych wytwarzanych metodą *in situ* – przez podanie nazwy handlowej ich głównego składnika;
- 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela;
- 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta;
- 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu;
- 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji

ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach;

- 6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych;
- 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu;
- 8) informacje dodatkowe;
- 9) informacja w czym imieniu deklaracja zgodności UE została podpisywana;
- 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności UE, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności UE.

Zgodnie z przepisem § 16 (rozdział 6) rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r., wskazanym w art. 54 dyrektywy 2014/28/UE.

Projekt rozporządzenia MWC jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projektowane rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Z uwagi na fakt, iż celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie zgodności prawa krajowego z prawem Unii Europejskiej poprzez implementację załączników II i III dyrektywy 2014/28/UE – zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) – projekt rozporządzenia jest zwolniony z procedury notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 i z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów z chwilą skierowania projektu rozporządzenia do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych, przedmiotowy

projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań bezpieczeństwa, zakresu dokumentacji technicznej, procedur oceny zgodności oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MG Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Krzysztof Majewski, dyrektor departamentu Pan Paweł Wieczorek, radca ministra Pan Mirosław Kurek, radca ministra Departament Bezpieczeństwa Gospodarczego tel. : (22) 693 51 71, (22) 693 57 89, (22) 693 56 83 e-mail: Krzysztof.Majewski@mg.gov.pl, pawel.wieczorek@mg.gov.pl, Miroslaw.kurek@mg.gov.pl	Data sporządzenia 18 stycznia 2016 r.. Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. ws. harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Nr w wykazie prac:
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Z chwilą wejścia w życie dyrektywy 2014/28/UE – w sytuacji nie wywiązania się Polski z obowiązku ich transpozycji – wystąpi niezgodność polskiego prawa z prawem wspólnotowym w zakresie przepisów regulujących problematykę zgodności materiałów wybuchowych do użytku cywilnego (zwanych dalej „MWC”) wprowadzanych do obrotu z wymaganiami bezpieczeństwa. Chodzi o tę część przepisów dyrektywy 2014/28/UE, które z uwagi na fakt, iż nie stanowią materii ustawowej, nie zostały implementowane w ramach nowelizacji ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893.) (zwanej dalej „ustawą o MWC”). Dotyczy to przepisów określających wymagania bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania MWC, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów deklaracji zgodności UE dla MWC.

Dyrektywa 2014/28/UE została opracowana bowiem istniejące dotychczas w UE – w tym w Polsce – przepisy nie chronią w wystarczającym stopniu przed ryzykiem nierzetelnej oceny spełnienia przez MWC wymagań bezpieczeństwa zgodnie ze standardami tzw. Nowego Podejścia (NLF), a także nie gwarantują swobodnego dostępu MWC do wspólnego rynku. W konsekwencji w obrocie mogą pojawić się wyroby nie spełniające wymagań, a nawet stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników tych wyrobów, a także dla osób postronnych oraz mienia i środowiska naturalnego. Ponadto z uwagi na bariery techniczne utrudniające swobodny przepływ MWC, kraje UE nie mogą w pełni zdyskontować korzyści z wewnątrzwspólnotowego handlu tymi wyrobami.

Na występowanie powyższych problemów wskazują zarówno sygnały, które napłynęły do byłego MG ze strony przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą związaną z nabywaniem, przechowywaniem, przemieszczaniem i używaniem MWC, jak również doświadczenia zebrane w

toku realizacji procedur administracyjnych dotyczących wspomnianej działalności gospodarczej. Ujawnione mankamenty obowiązujących przepisów wynikają w dużej mierze z faktu, że regulacje dotyczące MWC są wprowadzane do prawa europejskiego w ramach długiego i rozłożonego na etapy procesu. W konsekwencji nie zawsze udało się właściwie skorelować ze sobą poszczególnych przepisów, a także sformułować je w sposób kompletny a zarazem precyzyjny i jednoznaczny, co rodzi wątpliwości interpretacyjne oraz utrudnia efektywne stosowanie tych regulacji w praktyce gospodarczej i administracyjnej.

W Polsce rynek MWC ma stosunkowo niewielkie rozmiary i jest tworzony przez grupę przedsiębiorców liczącą nie więcej niż 50 podmiotów, w większości firm małych i mikro przedsiębiorców, z których większość zajmuje się pracami wyburzeniowymi i oczyszczaniem terenu z niewybuchów/niewypałów. Nie zmienia to faktu, iż działalność gospodarcza w obszarze MWC związana jest z ryzykiem wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa i z tego powodu musi być poddana rygorom określonym w dyrektywach nowego podejścia, stosowanym w celu zminimalizowania tego ryzyka.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu rozwiązania wskazanych w pkt 1 problemów przewiduje się wprowadzenie daleko idących zmian w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.U.2012.1329, z późn. zm.) (dalej – ustawa o MWC zgodnie z wytycznymi zawartymi w przepisach dyrektywy 2014/28/UE, których dopełnieniem w odniesieniu do wymagań bezpieczeństwa oraz procedur oceny zgodności MWC nie stanowiących materii ustawowej jest projektowane rozporządzenie.

Transpozycja dyrektywy 2014/28/UE w części będącej przedmiotem regulacji projektowanego rozporządzenia nie wymaga zaprojektowania nowych rozwiązań prawnych.

Zmiany w ustawie o MWC w powiązaniu z projektowanym rozporządzeniem powinny stworzyć warunki do wyeliminowania wyspecyfikowanych w pkt 1 problemów związanych z funkcjonowaniem rynku MWC w kontekście wymagań nowego podejścia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Chociaż termin implementacji dyrektywy 2014/28/UE upływa 20 kwietnia 2016 r. to większość państw UE już opublikowała przepisy krajowe. Z informacji uzyskanych na forum wyspecjalizowanych agend Komisji Europejskiej (Grupa robocza ds. materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego) wynika, że w zdecydowanej większości państw będzie to transpozycja do już istniejącego (podobnie jak w Polsce) porządku prawnego, co jest konsekwencją wdrożonych we wcześniejszym okresie dyrektywy 93/15/WE.

W żadnym z państw nie przewiduje się pozalegisłacyjnych rozwiązań w ramach transpozycji przepisów dyrektywy 2014/28/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wytwarzający MWC	13 podmiotów	Prowadzony w MR Rejestr obiektów produkcyjnych, w których wytwarza się materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego	Konieczność wywiązania się z obowiązków nałożonych mocą dyrektywy 2014/28/UE na producentów, importerów i dystrybutorów MWC, w tym zwłaszcza

			zapewnienie zgodności MWC wprowadzanych do obrotu z wymaganiami, umieszczenie na wyrobach niezbędnego oznakowani, a także sporządzenie i przechowywanie wymaganej dokumentacji technicznej
Przedsiębiorcy wykorzystujący MWC w działalności gospodarczej (wyburzenia, oczyszczanie terenów z MWC)	Około 30 podmiotów	Baza danych MG (MR) Dane Stowarzyszenia Cywilnych Saperów	Możliwość różnego rodzaju wypadków w sytuacji nieprzestrzegania wymogów bezpieczeństwa podczas prowadzenia prac z wykorzystaniem MWC
Osoby postronne znajdujące się w strefie zagrożenia związanej z możliwym wybuchem znalezionych oraz przewożonych MWC (niewypały, niewybuchy)	Liczebność grupy bardzo zróżnicowana, w zależności od miejsca zdarzenia	Brak danych	Możliwość różnego rodzaju wypadków w sytuacji nieprzestrzegania wymogów bezpieczeństwa
Wojewodowie wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC poza górnictwem	16 wojewodów	Wojewodowie	Umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC.
dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC w górnictwie	10 dyrektorów okręgowych urzędów górniczych	dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych	
Jednostki notyfikowane sprawdzające zgodność MWC z wymaganiami bezpieczeństwa	1 podmiot	Kopalnia Doświadczalna „Barbara” Głównego Instytutu Górnictwa	Dopełnienie procedury związanej z uzyskaniem statusu jednostki notyfikowanej. Badanie MWC pod kątem zgodności MWC z wymaganiami bezpieczeństwa.

Instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem MWC	UOKiK (organ monitorujący system nadzoru nad rynkiem) oraz: Wyższy Urząd Górniczy, 10 Okręgowych Urzędów Górniczych, Okręgowych Inspektoratów Pracy,	Wymienione instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem MWC	Kontrola spełniania przez MWC wprowadzone do obrotu wymagań. Udział w postępowaniu w sprawach MWC udostępnionych na tynku niespełniających wymagań oraz stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa.
Minister Rozwoju	1	Ministerstwo Rozwoju	Umożliwienie przemieszczania MWC.
Minister Rozwoju jako organ II instancji	1	Ministerstwo Rozwoju,	Podtrzymanie decyzji wojewody, skierowanie tej decyzji do ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków MG ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC
Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jako organ II instancji	1	Wyższy Urząd Górniczy	Podtrzymanie decyzji dyrektora okręgowego urzędu górniczego, skierowanie tej decyzji do ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków Prezes WUG ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach pre-konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu, przeprowadzonych w okresie styczeń – luty 2014 r., przeanalizowano uwagi zgłoszone przez Państwową Inspekcję Pracy w Projekt ustawy zmieniającej został poddany konsultacjom publicznym, które prowadzone były w 2015 r. i objęły:

- branżowe organizacje przedsiębiorców – Stowarzyszenie Saperów Cywilnych, czołowymi

przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i importu MWC (Nitroerg, Nitrochem,),

- jednostką notyfikowaną oceniającą zgodność MWC z wymaganiami (Kopalnia Doświadczalna Barbara GIG).

W toku konsultacji publicznych do b. Ministerstwa Gospodarki napłynęły uwagi i propozycje dotyczące projektu rozporządzenia, które można pogrupować w następujące główne wątki problemowe:

–
–

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łączni e (0– 10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem (ujemne)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa (saldo ujemne)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczność poniesienia wydatków z budżetu państwa, budżetów JST oraz innych jednostek.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian				0	1	2	3	5	10	Łączni e (0– 10)			

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Niemierzalne	Nie dotyczy.							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ Nie dotyczy.								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
9. Wpływ na rynek pracy								
Zmiany ustawy nie będzie miała odczuwalnego wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Stosowanie przepisów rozporządzenia od dnia 20 kwietnia 2016 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności implementacji dyrektywy 2014/28/UE. W związku z tym Komisja Europejska zapowiada, iż po pewnym czasie (w tej chwili jeszcze nie określonym) zwróci się do państw członkowskich o informacje na temat efektów funkcjonowania tych przepisów, sporządzone w oparciu o wskazane przez Komisję kryteria. Jak wskazano wyżej, potencjalne efekty wdrożenia w życie dyrektywy 2014/28/UE w zakresie poprawy bezpieczeństwa użytkowania MWC oraz łatwiejszego dostępu tych materiałów do rynku wspólnotowego będą miały charakter śladowy i niemierzalny. Mimo wszystko jako miernik można zastosować liczbę firm, które nienależycie wywiązywać się będą z obowiązków związanych z zapewnieniem zgodności MWC z wymaganiami ustawy. Pomiar dokonywany będzie w cyklu trzyletnim.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych²⁾

Na podstawie art. 2g ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku:

- 1) wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania ;
- 2) procedury oceny zgodności oraz moduły stosowane w tych procedurach;
- 3) zakres dokumentacji technicznej;
- 4) wymagania wobec etykiet;
- 5) elementy deklaracji zgodności UE.

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U z 2015 r. poz.1895).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia art. 10–11 oraz załączników I, II i III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27).

Rozdział 2

Wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania wyrobów pirotechnicznych

§ 2. 1. Wyroby pirotechniczne muszą:

- 1) być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich technologii mogły zostać unieszkodliwione w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska;
- 2) być badane w rzeczywistych warunkach ich używania; jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie badania w warunkach laboratoryjnych, należy je przeprowadzić w takich warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być używany;
- 3) działać prawidłowo w przypadku używania ich zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) osiągać zakładane przez producenta właściwości użytkowe przedstawione przez producenta jednostce notyfikowanej.

2. Materiał pirotechniczny musi być umieszczony w wyrobach pirotechnicznych w trakcie ich przechowywania, transportu oraz użytkowania, o ile instrukcja obsługi wyrobu pirotechnicznego nie przewiduje inaczej.

§ 3. Podczas przeprowadzania badania wyrobu pirotechnicznego należy zbadać następujące jego właściwości oraz parametry techniczne:

- 1) zgodność wyrobu pirotechnicznego z rysunkiem konstrukcyjnym, z uwzględnieniem jego struktury i charakterystycznych właściwości, masy i ilościowego składu chemicznego stosowanego w wyrobie materiału pirotechnicznego oraz wymiarów;
- 2) stabilność fizyczną i chemiczną wyrobu pirotechnicznego podczas jego przechowywania i transportu;
- 3) możliwość bezpiecznego przechowywania, transportu oraz używania wyrobu pirotechnicznego;
- 4) stabilność chemiczną i termiczną zawartych w wyrobie pirotechnicznym materiałów pirotechnicznych;
- 5) odporność na działanie wody, jeżeli wyrób pirotechniczny ma być używany w warunkach wilgotnych lub w wodzie, a jej oddziaływanie może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo lub niezawodność jego działania;
- 6) odporność na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie wyrobu pirotechnicznego w takich temperaturach, a

chłodzenie lub ogrzewanie poszczególnych składników lub całego wyrobu może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo i niezawodność jego działania;

- 7) zabezpieczenia mające na celu zapobieganie przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi;
- 8) odporność wyrobu pirotechnicznego i jego opakowania, a także innych części składowych na pogorszenie się jakości tego wyrobu w przewidzianych w instrukcji obsługi tego wyrobu warunkach jego składowania.

§ 4. 1. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu nie mogą zawierać materiałów wybuchowych detonujących innych niż proch dymny i mieszanki rozbłyiskowe.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych klas P1, P2, T2 oraz wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 spełniających następujące warunki:

- 1) z wyrobu nie można łatwo wydobyć materiału wybuchowego detonującego;
- 2) w przypadku wyrobów pirotechnicznych klasy P1 – wyrób nie może:
 - a) działać w sposób detonacyjny,
 - b) inicjować wybuchu wtórnych materiałów wybuchowych

– w formie, w jakiej został zaprojektowany i wytworzony;

- 3) w przypadku wyrobów pirotechnicznych klas F4, T2 i P2 – wyrób jest zaprojektowany i przeznaczony do działania w sposób niedetonacyjny albo, jeśli jest przeznaczony do detonowania, nie może, w formie, w jakiej został zaprojektowany i wytworzony, inicjować wybuchu wtórnych materiałów wybuchowych.

§ 5. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F1 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 1 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza;
- 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości;
- 3) masa piorunianu srebra w strzelających kulkach nie może przekraczać 2,5 mg.

2. Do klasy F1 wyrobów pirotechnicznych widowiskowych nie zalicza się petard, baterii petard, petard błyskowych i baterii petard błyskowych.

3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F2 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 8 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza;
- 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.

4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F3 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 15 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza;
- 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.

§ 6. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą być skonstruowane wyłącznie z materiałów ograniczających do minimum zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane rozrzutem odłamków powstających w trakcie ich działania.

2. Sposób zapłonu wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi być wyraźnie określony na etykiecie lub w instrukcji obsługi.

3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe użytkowane zgodnie z instrukcją obsługi nie mogą działać w sposób inny niż opisany przez producenta, w szczególności muszą się poruszać w przewidywalny sposób.

4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klas F1, F2 i F3 muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zapłonem za pomocą osłony lub opakowania lub sposobu budowy wyrobu pirotechnicznego. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F4 muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zapłonem w sposób określony przez producenta.

§ 7. 1. Pozostałe wyroby pirotechniczne projektuje się w taki sposób, aby ograniczyć do minimum:

- 1) zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska podczas ich używania zgodnie z ich przeznaczeniem;
- 2) ryzyko dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane rozrzutem odłamków w razie przypadkowego zapłonu.

2. Sposób zapłonu pozostałych wyrobów pirotechnicznych musi być określony na etykiecie lub w instrukcji obsługi, chyba że jest wyraźnie widoczny.

3. Pozostałe wyroby pirotechniczne, używane zgodnie z instrukcją ich obsługi, muszą działać prawidłowo do daty ich ważności określonej przez producenta.

§ 8. 1. Zapalniki muszą zapewnić prawidłowy zapłon wyrobów pirotechnicznych i posiadać wystarczającą zdolność do takiego zapłonu w warunkach ich używania przewidzianych w instrukcji obsługi.

2. Zapalniki należy chronić przed wyładowaniami elektrostatycznymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.

3. Zapalniki elektryczne należy chronić przed promieniowaniem elektromagnetycznym w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.

4. Osłony zapalników muszą mieć wytrzymałość mechaniczną wystarczającą do ochrony zawartego w nich materiału pirotechnicznego przy poddaniu ich obciążeniom mechanicznym przewidzianym w instrukcji obsługi.

5. Czas spalania zapalników musi być określony w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.

6. Charakterystyki elektryczne zapalników elektrycznych, w tym natężenie prądu niepowodujące zapłonu, natężenie prądu powodujące zapłon, ewentualny czas opóźnienia zapłonu oraz opór elektryczny, muszą być określone w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.

7. Przewody zapalników elektrycznych muszą posiadać wystarczającą izolację elektryczną, wytrzymałość mechaniczną oraz muszą zapewniać niezawodne połączenie z zapalnikiem w stopniu gwarantującym bezpieczeństwo podczas ich stosowania zgodnie z instrukcją obsługi wyrobu pirotechnicznego.

Rozdział 3

Procedury oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych

§ 9. Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2f ust. 3 ustawy.

§ 10. 1. Badanie typu UE (moduł B) jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że rozwiązania przyjęte w projekcie technicznym

wyrobu pirotechnicznego oraz próbka kompletnego takiego wyrobu, reprezentatywna dla przewidywanej produkcji, spełniają wymagania bezpieczeństwa.

2. Badanie typu UE polega na ocenie adekwatności projektu technicznego wyrobu pirotechnicznego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających zgodność, o których mowa w ust. 4 pkt 4 oraz na badaniu próbki kompletnego wyrobu, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji.

3. Wniosek o przeprowadzenie badania, o którym mowa w ust. 1 producent składa w wybranej jednostce notyfikowanej.

4. Wniosek, o którym mowa w pkt 3, zawiera:

- 1) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta wyrobu pirotechnicznego;
- 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
- 3) dokumentację techniczną, o której mowa w § 16;
- 4) dowody potwierdzające, że wyrób spełnia wymagania bezpieczeństwa, w szczególności w przypadku, gdy normy zharmonizowane, w całości lub w części, nie zostały zastosowane oraz wyniki badań, przeprowadzonych przez producenta lub na jego zlecenie zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi, potwierdzających, że wyrób pirotechniczny spełnia wymagania bezpieczeństwa.

5. Wnioskodawca jest zobowiązany udostępnić jednostce notyfikowanej próbkę badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego reprezentatywną dla przewidywanej produkcji, zwaną dalej „typem”. Jednostka notyfikowana ma prawo zażądać dodatkowych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia programu badań.

6. Jednostka notyfikowana:

- 1) bada dokumentację techniczną i dowody, o których mowa w ust. 4 pkt 4;
- 2) sprawdza, czy typ został wytworzony zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z wymaganiami odnośnych norm zharmonizowanych, jak również części, które zaprojektowano zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi;
- 3) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy producent odpowiednio zastosował normy zharmonizowane;

- 4) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają wymagania bezpieczeństwa w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane;
- 5) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i testów;
- 6) sporządza sprawozdanie z działań, o których mowa w pkt 1–4;
- 7) sprawozdanie, o którym mowa w pkt 6, bez uszczerbku dla obowiązków informacyjnych wobec ministra właściwego do spraw gospodarki, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia ... o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jednostka notyfikowana udostępnia w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.

7. Jeżeli typ spełnia wymagania bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych wyrobów pirotechnicznych z badanym typem oraz kontrole wyrobu w trakcie jego eksploatacji, w tym nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, odwołanie do dokumentu, w którym zawarto wyniki badań, informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu oraz ewentualne warunki jego ważności i załączniki. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię wydanego certyfikatu wraz z dokumentacją techniczną powstałą w wyniku badania typu, w tym dokumentacją przedstawioną przez wnioskodawcę.

8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE, uzasadnia przyczynę odmowy oraz informuje wnioskodawcę o możliwości zwrócenia się o ponowne rozpatrzenie wniosku.

9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o zmianach wprowadzonych lub planowanych do wprowadzenia do zatwierdzonego typu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa lub warunkami dotyczącymi jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie typu oraz wystawia dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu UE.

10. W przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywanie i udostępnianie dokumentacji technicznej wyrobu pirotechnicznego należy do osoby, która wprowadza wyrób do obrotu.

11. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, wraz z dokumentacją techniczną związaną z badaniem typu przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu.

12. Jednostka notyfikowana, raz na kwartał, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące wydanych lub cofniętych certyfikatów badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, oraz, okresowo lub na żądanie, wykaz certyfikatów badania typu UE i uzupełnień do nich, które jednostka notyfikowana zawiesiła albo poddała innym ograniczeniom, a także odmów wydania certyfikatów.

13. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym informacje dotyczące certyfikatów badania typu UE oraz uzupełnień, o których mowa w ust. 9, które cofnęła, wydanie których zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, odmów wydania certyfikatów, a także, na żądanie, informacje dotyczące wydanych certyfikatów oraz uzupełnień do nich.

§ 11. 1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę procesu produkcji oraz nadzorowaną kontrolę wyrobów pirotechnicznych w losowych odstępach czasu (moduł C2) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że wyrób pirotechniczny jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełnia wymagania bezpieczeństwa, które mają do niego zastosowanie. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Producent podejmuje konieczne działania, aby proces wytwarzania wyrobu pirotechnicznego oraz monitorowanie tego procesu zapewniały zgodność wytworzonego wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa.

3. Przepis § 10 ust. 10 stosuje się odpowiednio.

4. Producent przechowuje deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu i udostępnia jej kopię właściwym organom na ich żądanie.

5. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta wykonuje lub zleca wykonanie badań wyrobu pirotechnicznego w losowych odstępach czasu, z uwzględnieniem złożoności technicznej wyrobu pirotechnicznego oraz skali ich produkcji. Próbką reprezentatywna materiałów wybuchowych pobrana przez jednostkę notyfikowaną u producenta na miejscu przed wprowadzeniem ich do obrotu musi zostać poddana badaniom i testom, określonym w

normach zharmonizowanych lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania.

6. Producent w trakcie procesu wytwarzania wyrobu pirotechnicznego o umieszcza na każdym egzemplarzu wyrobu numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.

§ 12. 1. Zapewnienie jakości produkcji (moduł D) jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 3, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania bezpieczeństwa. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność.

3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15–18.

4. Producent stosując system jakości, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w odniesieniu do określonych we wniosku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta;
- 2) wszystkie istotne informacje dotyczące danej klasy wyrobów pirotechnicznych o będących przedmiotem wniosku.

6. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumentację systemu jakości;
- 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu;
- 3) kopię certyfikatu badania typu UE;
- 4) oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej.

7. System jakości musi gwarantować zgodność wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa, które dotyczą tego wyrobu .

8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji.

9. Dokumentacja systemu jakości jest sporządzana w sposób umożliwiający jednoznaczną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności zawiera opis:

- 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień producenta w odniesieniu do jakości wyrobów pirotechnicznych;
- 2) procesów wytwarzania, technik zarządzania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, które będą stosowane;
- 3) badań i testów, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania;
- 4) dotyczący jakości produkcji wyrobów pirotechnicznych o, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy;
- 5) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości wyrobów pirotechnicznych oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów.

10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7–9. System jakości, który jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami normy zharmonizowanej, spełnia te wymagania.

11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, wchodzi osoba mające doświadczenie w zakresie systemów zarządzania jakością oraz przynajmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny danego rodzaju wyrobu pirotechnicznego oraz znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych wyrobów.

12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego wyrobu pirotechnicznego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi.

13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie

oraz informowania jednostki notyfikowanej, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie.

14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7–9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.

15. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad system jakości w celu upewnienia się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia:

- 1) dokumentację dotyczącą systemu jakości;
- 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy.

17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów.

18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.

19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu:

- 1) deklarację zgodności UE; kopię deklaracji zgodności UE producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie;
- 2) dokumentację, o której mowa w ust. 6;
- 3) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości;
- 4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17–18.

20. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące zatwierdzeń systemów

jakości, których wydania odmówiła lub które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemu jakości, które wydała.

§ 13. 1. Zapewnienie jakości wyrobu (moduł E) jest procedurą, poprzez którą producent spełniający zobowiązania, o których mowa w § 10 ust. 1, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że badane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego i sporządza pisemną deklarację zgodności.

2. Przepisy § 12 ust. 2–20 stosuje się odpowiednio do zapewnienia jakości wyrobu.

§ 14. 1. Zgodność w oparciu weryfikację jednostkową (moduł G) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że wyrób pirotechniczny jest zgodny z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa. Producent umieszcza na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 4, jej numer identyfikacyjny, a także sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Producent jest zobowiązany podjąć niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego wyrobu pirotechnicznego z mającymi zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.

3. Producent sporządza dokumentację techniczną, która zawiera elementy określone w § 16 i udostępnia ją wybranej jednostce notyfikowanej.

4. W celu sprawdzenia zgodności wyrobu pirotechnicznego z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa, wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy określone w odnośnych normach zharmonizowanych lub testy równoważne określone w innych specyfikacjach technicznych lub zleca przeprowadzenie koniecznych badań i testów. W razie braku takiej normy zharmonizowanej jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić.

5. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym wyrobie pirotechnicznym na swoją odpowiedzialność oraz wystawia certyfikat zgodności w oparciu o wyniki przeprowadzonych badań.

6. Producent przechowuje deklarację zgodności UE, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu.

§ 15. 1. Zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości wyrobu (moduł H) jest procedurą, poprzez którą producent posiadający zatwierdzony system jakości projektowania, produkcji oraz kontroli gotowych produktów i badania danych wyrobów pirotechnicznych zapewnia i poświadcza, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 spełniają wymagania bezpieczeństwa. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym wyrobie i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.

2. Przepisy § 12 ust. 2 i 3 oraz ust. 7–8, 10–15 i 17–20 stosuje się odpowiednio do procedury pełnego zapewniania jakości wyrobu.

3. Producent składa w jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę systemu jakości. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta;
- 2) dokumentację techniczną, o której mowa w § 16, sporządzoną dla każdego modelu wyrobu pirotechnicznego;
- 3) dokumentację dotyczącą systemu jakości;
- 4) oświadczenie, że wniosek o ocenę systemu jakości nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej.

4. Dokumentacja systemu pełnego zapewniania jakości musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów i planów jakości, instrukcji i sprawozdań dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis:

- 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa jednostki notyfikowanej w odniesieniu do projektu i jakości wyrobu pirotechnicznego;
- 2) specyfikacji technicznych, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy zharmonizowane nie zostały w pełni zastosowane, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa;
- 3) techniki kontroli i sprawdzania gotowego wyrobu pirotechnicznego, procedur i systematycznych działań, które będą stosowane podczas projektowania wyrobu pirotechnicznego zaklasyfikowanego do określonej klasy;
- 4) odpowiednich technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowanych procedur i systematycznych działań;

- 5) kontroli, które będą przeprowadzane przed wytworzeniem, w trakcie wytwarzania i po wytworzeniu, a także częstotliwość ich przeprowadzania;
- 6) zapisów dotyczących jakości, takich jak: protokoły kontroli jakości, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i testy;
- 7) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości i projektowania wyrobu oraz skuteczności funkcjonowania systemu pełnego zapewniania jakości.

5. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk projektowania, wytwarzania, kontroli jakości, badania i magazynowania w celu dokonania kontroli oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:

- 1) dokumentację systemu pełnego zapewniania jakości;
- 2) zapisy dotyczące systemu zapewniania jakości w dziedzinie badań i rozwoju, takie jak: wyniki analiz, obliczeń i badań;
- 3) zapisy dotyczące systemu pełnego zapewniania jakości w dziedzinie produkcji, takie jak: sprawozdania z kontroli jakości, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i testy.

Rozdział 4

Zakres dokumentacji technicznej wyrobów pirotechnicznych

§ 16. Dokumentacja techniczna jest sporządzana w sposób, który umożliwi dokonanie oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa oraz zawiera, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, analizę ryzyka związanego z wytwarzaniem i używaniem wyrobu, projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu, a ponadto:

- 1) ogólny opis typu wyrobu pirotechnicznego;
- 2) projekt koncepcyjny – w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów;
- 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów;
- 4) opis działania wyrobu pirotechnicznego;
- 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; w przypadku częściowego zastosowania

norm zharmonizowanych dokumentacja techniczna powinna zawierać wykaz wymagań norm, które zostały zastosowane;

- 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań;
- 7) wyszczególnienie wszystkich urządzeń i akcesoriów potrzebnych do bezpiecznego działania wyrobu pirotechnicznego;
- 8) sprawozdania z badań.

Rozdział 5

Wymagania wobec etykiet umieszczanych na wyrobów pirotechnicznych

§ 17. 1. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, zawierają w szczególności:

- 1) nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta oraz w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania importera;
- 2) nazwę oraz określenie typu wyrobu pirotechnicznego;
- 3) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego, o którym mowa w art. 62w ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz numer wyrobu, partii lub jego serii;
- 4) oznaczenie klasy wyrobu pirotechnicznego;
- 5) wskazanie dostępności danego wyrobu pirotechnicznego dla użytkowników, zgodnie z zasadą, że wyroby klasy F1–F3, T1 i P1 mogą być one udostępniane wyłącznie osobom pełnoletnim, natomiast dostępność wyrobów klasy F4, T2 i P2 jest ograniczona wyłącznie do osób posiadających wiedzę specjalistyczną;
- 6) określenie rodzaju miejsc, w których jest dozwolone używanie wyrobu pirotechnicznego;
- 7) instrukcję obsługi wyrobu pirotechnicznego oraz informację na temat warunków bezpieczeństwa przy użytkowaniu tego wyrobu;

- 8) wskazanie roku produkcji wyrobu pirotechnicznego widowiskowego klas F3 i F4;
- 9) w stosownych przypadkach określenie minimalnej bezpiecznej dla użytkownika wyrobu pirotechnicznego odległości używania tego wyrobu;
- 10) określenie ilości netto materiału pirotechnicznego.

2. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych do pojazdów zawierają:

- 1) nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta oraz w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania importera;
- 2) nazwę oraz określenie typu wyrobu pirotechnicznego;
- 3) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego, o którym mowa w art. 62w ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz numer wyrobu, partii lub jego serii;
- 4) instrukcję bezpieczeństwa.

3. Etykiety, o których mowa w ust. 1 i 2, muszą być sporządzone w języku polskim w formie jasnej, zrozumiałej i czytelnej oraz umieszczone na wyrobie pirotechnicznym w sposób widoczny, czytelny i trwały.

4. Do wyrobów pirotechnicznych do pojazdów dołącza się karty charakterystyki, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), uwzględniające szczególne potrzeby użytkowników profesjonalnych tych wyrobów. Kartę charakterystyki dostarcza się w języku wskazanym przez użytkownika profesjonalnego wyrobu pirotechnicznego. Może być ona dostarczona w postaci elektronicznej, o ile użytkownik profesjonalny tych wyrobów dysponuje środkami technicznymi umożliwiającymi dostęp do karty.

5. Wyroby pirotechniczne niezgodne z wymaganiami ustawy prezentowane podczas targów, wystaw i pokazów w celach handlowych lub wytworzone w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych oraz prób mogą nie posiadać etykiety zawierającej

informacje, o których mowa w § 17 ust. 1 i 2, o ile zostaną wyraźnie uwidocznione informacje, o których mowa w art. 62zj ust. 1 oraz art. 62zk ustawy.

Rozdział 6

Elementy deklaracji zgodności UE dla wyrobów pirotechnicznych

§ 18. 1. Deklaracja zgodności UE dla wyrobów pirotechnicznych zawiera, umieszczone we wskazanej kolejności, elementy:

- 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii;
- 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela;
- 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta;
- 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu;
- 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach;
- 6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych;
- 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu;
- 8) informacje dodatkowe;
- 9) informacja w czym imieniu deklaracja zgodności UE została podpisana;
- 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności UE.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.

MINISTER ROZWOJU

UZASADNIENIE

Podstawę prawną projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych, zwanym dalej „rozporządzeniem WP”, stanowi art. 2g ust. 2 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanej dalej „ustawą o MWC”. Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane w celu wdrożenia przepisów art. 10 i 11 oraz przepisów zawartych w załącznikach I, II i III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z dnia 28.06.2013, str. 27), zwanej dalej „dyrektywą 2013/29/UE”.

W ten sposób rozporządzenie WP dopełnia przepisy zmienionej ustawy o MWC, które wdrażają do prawa polskiego regulacje dyrektywy 2013/29/UE dotyczące wyrobów pirotechnicznych, zwanych dalej „WP”, z wyłączeniem problematyki wymagań bezpieczeństwa, procedur oceny zgodności UE, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów składowych deklaracji zgodności UE, która nie stanowi materii ustawowej.

Rozporządzenie WP uściśla i rozszerza dotychczasowe regulacje w tym zakresie, zawarte w dyrektywie 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 154 z dnia 14.06.2007, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2007/23/UE”, implementowane do prawa polskiego na mocy przepisów zawartych w rozdziale 5a ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2010 r., Nr 155, poz. 1039). Regulacje rozdziału 5a dyrektywy 2007/23/UE z uwzględnieniem zmian wprowadzonych w nich przez dyrektywę 2013/29/UE stanowią treść rozporządzenia WP. Jednocześnie przepisy rozdziału 5a – z wyjątkiem art. 62c określającym klasyfikację WP – zostały uchylone w ramach noweli ustawy o MWC.

Rozporządzenie WP określa w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku:

- 1) wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wywarzania;
- 2) procedury oceny zgodności oraz moduły stosowane w tych procedurach;
- 3) zakres dokumentacji technicznej;
- 4) wymagania wobec etykiet;
- 5) elementy deklaracji zgodności UE.

Rozdział 2 rozporządzenia WP zawiera przepisy określające wymagania dotyczące projektowania i wytwarzania wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku, które zasadniczo – poza niewielkimi zmianami o charakterze porządkującym oraz redakcyjnym – pokrywają się z obecnie obowiązującymi regulacjami w tym zakresie (rozdział 5a dotychczasowej ustawy o MWC). Nowym elementem jest zmiana oznaczenia klas WP widowiskowych polegająca na dodaniu dużej litery „F”.

Rozdział 3 rozporządzenia WP zawiera przepisy określające procedury oceny zgodności WP. Zgodnie z art. 2f ust. 3 ustawy o MWC wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa:

- 1) badaniu typu UE (moduł B) – przeprowadzanego w sposób określony w § 10 rozporządzenia WP oraz w zależności od wyboru producenta, jeden z następujących modułów:
 - a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu – moduł C2 określony w § 11,
 - b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji – moduł D określony w § 12,
 - c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu – moduł E określony w § 13;
- 2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową – moduł G określony w § 14;
- 3) zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 – moduł H określony w § 15.

Zmiany w opisie poszczególnych procedur oceny zgodności WP (modułów B, D, E, F i G) mają w stosunku do obecnego stanu prawnego jedynie charakter uściślający i porządkujący, bez wprowadzenia nowych istotnych treści merytorycznych. Najważniejsza zmiana polega na zastąpieniu modułu C modulem C2. Różnica między modułami C i C2

polega głównie na tym, iż moduł C2 stanowi rozszerzoną wersję modułu C, uzupełnioną o kwestię badania produktów przeprowadzanego w losowych odstępach czasu.

W rozdziale 4 rozporządzenia WP określono zakres dokumentacji technicznej, jaką musi sporządzić producent WP. Zgodnie z § 16 dokumentacja techniczna jest sporządzana w sposób, który umożliwi dokonanie oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa oraz zawiera, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, analizę ryzyka związanego z wytwarzaniem i używaniem wyrobu, projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu, a ponadto:

- 1) ogólny opis typu wyrobu pirotechnicznego;
- 2) projekt koncepcyjny – w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów;
- 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów;
- 4) opis działania wyrobu pirotechnicznego;
- 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych dokumentacja techniczna powinna zawierać wykaz wymagań norm, które zostały zastosowane;
- 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań;
- 7) wyszczególnienie wszystkich urządzeń i akcesoriów potrzebnych do bezpiecznego działania wyrobu pirotechnicznego;
- 8) sprawozdania z badań.

Rozdział 5 rozporządzenia WP zawiera przepisy określające wymagania wobec etykiet umieszczanych na wyrobach pirotechnicznych, w tym wyrobach pirotechnicznych do pojazdów. Obowiązek umieszczenia przez producenta WP etykiety na każdym wyrobie pirotechnicznym wynika z art. 62ze ust. 1 pkt 5 ustawy o MWC.

Wspomniane etykiety muszą być sporządzone w języku polskim w formie jasnej, zrozumiałej i czytelnej oraz umieszczone na wyrobie pirotechnicznym w sposób widoczny, czytelny i trwały.

Zgodnie z § 17 etykiety WP zawierają ściśle określone oznaczenia (CE, numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, znaki wskazujące na szczególne zagrożenie lub zastosowanie WP), informacje o rodzaju i klasie wyrobu, dane umożliwiające identyfikację producenta (i odpowiednio importera), a także instrukcję obsługi oraz informację dotyczącą

bezpieczeństwa. Wymaga podkreślenia, że na obudowie WP, która najczęściej wykonana jest z odpowiednio grubej i wytrzymałej tektury, nie umieszcza się bezpośrednio żadnego z wyżej wymienionych oznaczeń, znaków, danych oraz informacji. Służy do tego wspomniana etykieta, którą oklejone są wyroby pirotechniczne. W przypadku wyrobów pirotechnicznych, które składają się z wiązki tekturowych opakowań wypełnionych materiałem pirotechnicznym (np. baterii), etykieta jest umieszczana na opakowaniu zbiorczym wykonanym najczęściej z tworzywa sztucznego, stanowiącym szkielet spinający tę wiązkę w całość. Wówczas na pojedynczych opakowaniach tworzących baterię etykiety nie umieszcza się.

W przypadku, gdy – z uwagi na wielkość, kształt lub charakter WP – umieszczenie etykiety na wyrobie pirotechnicznym nie jest możliwe, wówczas oznakowanie, numery, znaki, dane oraz informacje stanowiące treść etykiety, powinny zostać umieszczone na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących. Z kolei w sytuacji, gdy na etykiecie nie można umieścić instrukcji obsługi oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa, wspomnianą instrukcję oraz informacje dołączą się do wyrobu w formie osobnego dokumentu. Kwestie te reguluje art. 62ze ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o MWC.

Treść etykiet WP do pojazdów nie jest tak rozbudowana, jak w przypadku etykiet do innych wyrobów pirotechnicznych. W przypadku etykiet WP do pojazdów – jak wynika z § 17 ust. 2 – nie trzeba umieszczać na nich:

- oznaczenia klasy WP;
- wskazania dostępności danego WP dla użytkowników, w zależności od tego czy posiadają oni wiedzę specjalistyczną w zakresie WP, czy taką wiedzę nie dysponują;
- określenia rodzaju miejsc, w których jest dozwolone używanie WP;
- instrukcji obsługi WP oraz informacji na temat warunków bezpieczeństwa przy użytkowaniu tego wyrobu, natomiast WP do pojazdów muszą być wyposażone w instrukcję bezpieczeństwa;
- w stosownych przypadkach określenie minimalnej bezpiecznej dla użytkownika WP odległości używania tego wyrobu;
- określenia ilości netto materiału pirotechnicznego.

Jak stanowi przepis ust. 4 do wyrobów pirotechnicznych do pojazdów dołącza się karty charakterystyki, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz. Urz. UE L 396 z

30.12.2006, str. 1, z późn. zm.). Karta charakterystyki może być dostarczona w formie papierowej lub elektronicznej pod warunkiem, że użytkownik profesjonalny tych wyrobów dysponuje środkami umożliwiającymi dostęp do karty.

Z kolei zgodnie z ust. 5, WP niezgodne z wymaganiami ustawy, prezentowane podczas targów, wystaw i pokazów, nie muszą posiadać etykiety, pod warunkiem – jak stanowi art. 62zj ustawy o MWC – wyraźnego uwidocznienia informacji o:

- 1) niezgodności wyrobu z wymaganiami ustawy;
- 2) zakazie wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku tego wyrobu do czasu zapewnienia zgodności z wymaganiami ustawy;
- 3) nazwie i dacie targów, wystaw lub pokazów, podczas których te wyroby będą prezentowane lub używane.

Etykiety nie muszą posiadać także WP wytworzone na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej i testów. Takie wyroby muszą być jednak wyraźnie oznakowane, ze wskazaniem ich niezgodności oraz zakazu wykorzystywania do innych celów niż działalność badawczo-rozwojowa i testy (art. 62zk ustawy o MWC).

W rozdziale 6 rozporządzenia WP wyszczególnione zostały elementy, które posiadać musi deklaracja zgodności UE dla wyrobów pirotechnicznych. Zgodnie z § 18 deklaracja musi zawierać, umieszczone we wskazanej kolejności następujące elementy:

- numer wyrobu, typu, partii lub serii;
- nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela;
- oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta;
- dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu;
- oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach;

- odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych;
- nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu;
- informacje dodatkowe;
- informacja w czyim imieniu deklaracja zgodności UE została podpisana;
- imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności UE, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności UE.

Zgodnie z przepisem § 19 (rozdział 6) rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r. Ponieważ rozporządzenie WP dopełnia implementację dyrektywy 2013/29/UE w odniesieniu do kwestii nie stanowiących materii ustawowej, przepisy rozporządzenia powinny wejść w tym samym momencie, co ustawa o MWC, tj. z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Projekt rozporządzenia WP jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projektowane rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Z uwagi na fakt, iż celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie zgodności prawa krajowego z prawem Unii Europejskiej poprzez implementację załączników I i II dyrektywy 2013/29/UE – zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) – projekt rozporządzenia jest zwolniony z procedury notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 i z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów z chwilą skierowania projektu rozporządzenia WP do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych, przedmiotowy projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań bezpieczeństwa, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MR – Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Krzysztof Majewski, dyrektor departamentu Pan Paweł Wieczorek, radca ministra Pan Mirosław Kurek, radca ministra Departament Bezpieczeństwa Gospodarczego tel. (22) 693 51 71, (22) 693 57 89, (22) 693 56 83 e-mail: Krzysztof.Majewski@mg.gov.pl, pawel.wieczorek@mg.gov.pl, Miroslaw.kurek@mg.gov.pl	Data sporządzenia 14 stycznia 2016 r. Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych Nr w wykazie prac:
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Z chwilą wejścia w życie dyrektywy 2013/29/UE – w sytuacji nie wywiązania się Polski z obowiązku ich transpozycji – wystąpi niezgodność polskiego prawa z prawem wspólnotowym w zakresie przepisów regulujących problematykę zgodności wyrobów pirotechnicznych (zwanych dalej „WP”) wprowadzanych do obrotu z wymaganiami bezpieczeństwa. Chodzi o tę część przepisów dyrektywy 2013/29/UE, które z uwagi na fakt, iż nie stanowią materii ustawowej, nie zostały implementowane w ramach nowelizacji ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893.) (zwanej dalej „ustawą o MWC”). Dotyczy to przepisów określających wymagania bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania WP, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów deklaracji zgodności UE dla WP.

Dyrektywa 2013/29/UE została opracowana bowiem istniejące dotychczas w UE – w tym w Polsce – przepisy nie chronią w wystarczającym stopniu przed ryzykiem nierzetelnej oceny spełnienia przez MWC zasadniczych wymagań bezpieczeństwa zgodnie ze standardami tzw. Nowego Podejścia (NLF), a także nie gwarantują swobodnego dostępu WP do wspólnego rynku. W konsekwencji w obrocie mogą pojawić się wyroby nie spełniające wymagań, a nawet stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników tych wyrobów, a także dla osób postronnych oraz mienia i środowiska naturalnego. Ponadto z uwagi na bariery techniczne utrudniające swobodny przepływ MWC, kraje UE nie mogą w pełni zdyskontować korzyści z wewnątrzwspólnotowego handlu tymi wyrobami.

Na występowanie powyższych problemów wskazują zarówno sygnały, które napłynęły do byłego MG ze strony przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą związaną z nabywaniem, przechowywaniem, i używaniem WP, jak również doświadczenia zebrane w toku realizacji procedur administracyjnych dotyczących wspomnianej działalności gospodarczej. Ujawnione mankamenty obowiązujących przepisów wynikają w dużej mierze z faktu, że regulacje dotyczące WP są wprowadzane do prawa europejskiego w ramach długiego i rozłożonego na etapy procesu. W konsekwencji nie zawsze udało się właściwie skorelować ze sobą poszczególnych przepisów, a także sformułować je w sposób kompletny a zarazem precyzyjny i jednoznaczny, co rodzi wątpliwości interpretacyjne oraz utrudnia efektywne stosowanie tych regulacji w praktyce gospodarczej i administracyjnej.

W Polsce rynek WP ma stosunkowo niewielkie rozmiary i jest tworzony przez grupę przedsiębiorców liczącą około 50 podmiotów, w większości firm małych i mikroprzedsiębiorców. Nie zmienia to faktu, iż działalność gospodarcza w obszarze WP związana jest z ryzykiem wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa i z tego powodu musi być poddana rygorom określonym w dyrektywach nowego podejścia, stosowanym w celu zminimalizowania tego ryzyka.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu rozwiązania wskazanych w pkt 1 problemów przewiduje się wprowadzenie zmian w ustawie o MWC, zgodnie z wytycznymi zawartymi w przepisach dyrektywy 2013/29/UE, których dopełnieniem w odniesieniu do wymagań bezpieczeństwa, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów składowych deklaracji zgodności UE w odniesieniu do WP jest projektowane rozporządzenie WP.

Transpozycja dyrektywy 2013/29/UE w części będącej przedmiotem regulacji projektowanego rozporządzenia nie wymaga zaprojektowania nowych rozwiązań prawnych.

Zmiany w ustawie o MWC w powiązaniu z projektowanym rozporządzeniem powinny stworzyć warunki do wyeliminowania wyspecyfikowanych w pkt 1 problemów związanych z funkcjonowaniem rynku WP w kontekście wymagań nowego podejścia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Większość państw UE implementowała już dyrektywę 2013/29/UE. Z informacji uzyskanych na forum wyspecjalizowanych agend Komisji Europejskiej (Grupa robocza ds. wyrobów pirotechnicznych oraz Grupa robocza ds. materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego) wynika, że w zdecydowanej większości państw transpozycja nastąpiła do już istniejącego (podobnie jak w Polsce) porządku prawnego, co jest konsekwencją wdrożonej we wcześniejszym okresie dyrektywy 2007/23/UE.

W żadnym z państw nie zastosowano pozalegisłacyjnych rozwiązań w ramach transpozycji przepisów dyrektywy 2013/29/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy importujący WP widowiskowe	21 podmiotów	Baza danych Ministerstwa Rozwoju (d. Gospodarki). Dane Stowarzyszenia Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki oraz	Konieczność wywiązania się z obowiązków nałożonych mocą dyrektywy 2013/29/UE na producentów, importerów i dystrybutorów WP, w
Przedsiębiorcy wykorzystujący WP przeznaczone do użytku teatralnego	Nie więcej niż 10 podmiotów		
Przedsiębiorcy	3 podmioty		

wytwarzający WP		Stowarzyszenia Pirotechników Widowiskowych	tym zwłaszcza zapewnienie zgodności WP wprowadzanych do obrotu z wymaganiami , umieszczenie na wyrobach niezbędnego oznakowani, a także sporządzenie i przechowywanie wymaganej dokumentacji technicznej
Przedsiębiorcy wykorzystujący WP do pojazdów	5 podmiotów		
Użytkownicy wykorzystujący WP do celów zawodowych lub ratowniczych	Brak danych	Brak danych	
dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC w górnictwie	10 dyrektorów okręgowych urzędów górniczych	dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych	
Uczestnicy pokazów pirotechnicznych	Od maksymalnie 100-200 osób w przypadku pokazów o charakterze kameralnym, do powyżej kilkudziesięciu tys. osób w przypadku największych imprez o charakterze masowym	Szacunki eksperckie bazujące na informacjach podawanych przez środki masowego przekazu	Możliwość różnego rodzaju wypadków w sytuacji nieprzestrzegania wymogów bezpieczeństwa przez organizatorów pokazów oraz osoby obserwujące pokaz pirotechniczny
Jednostki notyfikowane sprawdzające zgodność WP z wymaganiami bezpieczeństwa	2 podmioty	Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, Instytut Mechaniki Precyzyjnej	Badanie WP pod kątem zgodności z wymaganiami WP.
Wojewodowie wydający pozwolenie na nabywanie, przechowywanie i używanie WP klasy F4, T2 i P2	16 wojewodów	Urzędy Wojewódzkie	Umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem WP
Instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem WP	UOKiK (organ monitorujący system nadzoru rynku) oraz: Wyższy Urząd Górniczy, 11 Okręgowych Urzędów Górniczych, 16 Wojewódzkich Inspektoratów Handlowych, 16 Okręgowych Inspektoratów Pracy	Wymienione instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem WP	Kontrola spełniania przez WP wprowadzonych do obrotu wymagań ustawy. Udział w postępowaniu w sprawach WP niezgodnych z wymaganiami ustawy
Minister Rozwoju jako organ II instancji	1	Ministerstwo Rozwoju,	Podtrzymanie decyzji wojewody, skierowanie tej decyzji do

			ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków MR ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem WP
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom publicznym, które prowadzone były w 2015 r. i objęły:

- branżowe organizacje przedsiębiorców – Stowarzyszenie Pirotechników Widowiskowych, czołowymi przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i importu WP (MAXAM Polska, ORICA Polska, Jorge, Nylonbar),
- jednostką notyfikowaną oceniającą zgodność WP z wymaganiami (Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, Instytut Mechaniki Precyzyjnej).

W toku konsultacji publicznych do b. Ministerstwa Gospodarki napłynęły uwagi i propozycje dotyczące projektu rozporządzenia, które można pogrupować w następujące główne wątki problemowe:

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczność poniesienia wydatków z budżetu państwa, budżetów JST oraz innych jednostek.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Niemierzalne	Nie dotyczy.							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ Nie dotyczy.		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Zmiany ustawy nie będzie miała odczuwalnego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Stosowanie przepisów rozporządzenia od dnia 1 kwietnia 2016 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności implementacji dyrektywy 2013/29/UE. W związku z tym Komisja Europejska zapowiada, iż po pewnym czasie (w tej chwili jeszcze nie określonym) zwróci się do państw członkowskich o informacje na temat efektów funkcjonowania tych przepisów, sporządzone w oparciu o wskazane przez Komisję kryteria. Jak wskazano wyżej, potencjalne efekty wdrożenia w życie dyrektywy 2013/29/UE w zakresie poprawy bezpieczeństwa użytkowania WP oraz łatwiejszego dostępu tych wyrobów do rynku wspólnotowego będą miały charakter śladowy i niemierzalny. Mimo wszystko jako miernik można zastosować liczbę firm, które nienależycie wywiązywać się będą z obowiązków związanych z zapewnieniem zgodności WP z wymaganiami ustawy. Pomiar dokonywany będzie w cyklu trzyletnim.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie,
używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub
wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ***

Na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się wzór wniosku o wydanie pozwolenia na:

- 1) nabywanie,
- 2) przechowywanie,
- 3) używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub
- 4) wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ*.

2. Wzór wniosku stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROZWOJU

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U. z 2015 r. poz. 1895).

II. SIEDZIBA LUB MIEJSCE ZAMIESZKANIA WNIOSKODAWCY

1. Województwo

[illegible]

2. Miejscowość

[illegible]

3. Kod pocztowy

		-			
--	--	---	--	--	--

4. Ulica

[illegible]

5. Numer domu

--	--	--	--	--	--

6. Numer lokalu

--	--	--	--	--	--

7. Numer telefonu wnioskodawcy, numer faksu, e-mail

[illegible]

III. DANE OSOBOWE PRZEDSIĘBIORCY BĘDĄCEGO OSOBĄ FIZYCZNĄ, A W PRZYPADKU PRZEDSIĘBIORCY INNEGO NIŻ OSOBA FIZYCZNA ALBO JEDNOSTKA NAUKOWA – DANE OSOBOWE CZŁONKÓW ORGANU ZARZĄDZAJĄCEGO, PROKURENTÓW I PEŁNOMOCNIKÓW²⁾

1. Imiona

[illegible]

2. Nazwisko

[illegible]

3. Data urodzenia (rok-miesiąc-dzień)

				-			-		
--	--	--	--	---	--	--	---	--	--

4. Miejsce urodzenia

[illegible]

5. Nr ewidencyjny PESEL (dotyczy obywateli polskich)

[illegible]

6. Obywatelstwo

[illegible]

7. Seria i nr paszportu (dotyczy osoby zagranicznej)

[illegible]

8. Adres pocztowy miejsca zamieszkania lub siedziby:
1) województwo

[illegible]

2) miejscowość

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3) kod pocztowy

		-			
--	--	---	--	--	--

4) ulica

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5) numer domu

--	--	--	--	--	--

6) numer lokalu

--	--	--	--	--	--

7) teleadresowe dane siedziby lub miejsca zamieszkania wnioskodawcy

IV. CEL NABYCIA MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO I ZAKRES PRAC, DO JAKICH BĘDĄ ONE UŻYWANE

--

(podać opisowo cel i zakres przewidywanej działalności związanej z używaniem nabywanych zgodnie z pozwoleniem materiałów wybuchowych)

V. WARUNKI I MIEJSCE PRZECHOWYWANIA MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO

--

- (– podać, gdzie i w jakich warunkach będą przechowywane nabywane na podstawie pozwolenia materiały wybuchowe, oraz wskazać przepisy określające wymagania dla pomieszczeń magazynowych, zastosowane przez wnioskodawcę,
- w przypadku ubiegania się o pozwolenie na nabywanie materiałów wybuchowych bez prawa ich magazynowania wnioskujący dołącza oświadczenie o nieposiadaniu takich obiektów)

VI. RODZAJE I ILOŚĆ MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO, PRZEWIDYWANYCH DO NABYWANIA, PRZECHOWYWANIA, UŻYWANIA LUB WYTWORZONYCH METODĄ *IN SITU* W OKRESIE ROKU

--

(wymienić: prawidłowe nazwy przewozowe i numery rozpoznawcze UN, określone w załączniku A do umowy ADR, oraz ilość materiałów wybuchowych przewidywanych do nabywania, przechowywania lub używania w okresie roku)

VII. RODZAJE I ILOŚĆ WYTWORZONYCH MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH METODĄ *IN SITU* NA POTRZEBY WŁASNE W OKRESIE ROKU

--

(wskazać umownie materiał wybuchowy kruszący, typ B oraz numer UN 0082 lub materiał wybuchowy kruszący, typ E oraz numer UN 0241)

miejsce na znaki opłaty skarbowej

.....
(miejscowość)

.....
data (dzień, miesiąc, rok)

.....
(podpis)

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

²⁾ W przypadku więcej niż jednej osoby wymagane dane osobowe każdej z nich należy sporządzić na oddzielnych kserokopiach stron punktu III formularza.

Uwaga: wniosek należy wypełnić pismem drukowanym i złożyć wraz z wymaganymi załącznikami.

UZASADNIENIE

Podstawę prawną projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wzoru wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ* stanowi art. 14 ust. 5 ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw (dalej – zmieniona ustawa o MWC).

W stosunku do obowiązującego stanu prawnego, projektowane rozporządzenie przewiduje rozszerzenie obowiązku uzyskania pozwolenia wojewody lub dyrektora okręgowego urzędu górniczego na działalność polegającą na wytwarzaniu MWC metodą *in situ*. Zmiana w art. 9 ust. 1 ustawy o MWC powoduje rozszerzenie zakresu działań związanych z MWC wymagających uzyskania pozwolenia (o wytwarzanie MWC *in situ*). Przedsiębiorca może zatem wystąpić o pozwolenie na wszystkie rodzaje działalności objęte art. 9 (nabywanie, przechowywanie, używanie MWC lub wytwarzanie MWC *in situ*) albo, w miarę potrzeby, tylko na niektóre z nich, w tym na przykład nabywanie i używanie MWC lub używanie i wytwarzanie MWC *in situ*. Zmiana zakresu art. 9 ust. 1 nie oznacza, że wprowadzono nowy rodzaj pozwolenia (dotyczący tylko *in situ*), a jedynie że uwzględniono w materii dotychczas objętej wymogiem uzyskania pozwolenia jeszcze jeden rodzaj działalności związanej z MWC (wytwarzanie *in situ*). Nadal więc funkcjonować będzie jeden rodzaj pozwolenia, tyle że zakres tego pozwolenia został rozszerzony.

Rozszerzenie zakresu pozwolenia, o którym mowa wyżej powoduje potrzebę uwzględnienia przepisów przejściowych regulujących kwestię ważności pozwoleń wydanych przed wejściem w życie noweli ustawy o MWC. Kwestia ta została uregulowana w art. 9 ust. 2 ustawy zmieniającej ustawę o MWC, gdzie stwierdzono, iż pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC wydane przed wejściem w życie ustawy zmieniającej zachowują ważność w zakresie określonym w tych pozwoleniach. Oznacza to, iż przedsiębiorca, który posiada pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC i nie ubiega się o prawo wywarzania materiałów wybuchowych *in situ*, nie musi występować do wojewody/dyrektora okręgowego urzędu górniczego o nowe pozwolenie.

Ponadto we wzorze wniosku zrezygnowano z obowiązku podawania we wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC adresów zameldowania na pobyt stały lub czasowy osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa. Związane jest to ze zniesieniem obowiązku meldunkowego, o czym stanowi ustawa z dnia

24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2010 r. Nr 217, poz. 1427, z późn. zm.¹⁾), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Przewiduje ona między innymi zastąpienie kategorii „miejsce zameldowania” kategorią „miejsce zamieszkania”. Obowiązek meldunkowy będzie obowiązywał do końca 2015 r.

Kolejną zmianą jest obowiązek podania przez wnioskodawcę nr NIP lub Regon (osoby fizyczne) lub nr KRS, NIP lub Regon (osoby prawne). Podanie powyższych danych dookreśla informacje o wnioskodawcy i pozwala na sprawdzenie rodzaju prowadzonej przez niego działalności.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projektowane rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), niezwłocznie z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.

W związku z § 10 ust. 6a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, do projektowanego rozporządzenia dołączona będzie informacja, czy były zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad niniejszym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

¹⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 133, poz. 768, Nr 204, poz. 1195 i Nr 288, poz. 1689, w 2012 r. poz. 921 i 1407, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 301 i 1888.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wzoru wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MR Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Krzysztof Majewski Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Gospodarczego tel. : (22) 693 51 71 e-mail: Krzysztof.Majewski@mg.gov.pl	Data sporządzenia 31 grudnia 2015 r. Podstawa prawna: art. 14 ust. 5 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozszerzenie zakresu pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej – MWC) – wydawanego przez wojewodów lub dyrektorów okręgowych urzędów górniczych na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1329 z późn. zm.) – o wytwarzanie materiałów wybuchowych *in situ*.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozszerzenie zakresu pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC o wytwarzanie materiałów wybuchowych *in situ* i uwzględnienie tego faktu w rozporządzeniu określającym wzór wniosku o wydanie takiego pozwolenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wytwarzający MWC	13 podmiotów	Prowadzony w Ministerstwie Rozwoju Rejestr obiektów produkcyjnych, w których wytwarza się materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego	Konieczność wywiązania się z obowiązków nałożonych mocą dyrektywy 2014/28/UE na producentów, importerów i dystrybutorów MWC, w tym zwłaszcza zapewnienie zgodności MWC wprowadzanych do obrotu z zasadniczymi wymaganiami, umieszczenie na wyrobach

			niezbędnego oznakowani, a także sporządzenie i przechowywanie wymaganej dokumentacji technicznej
Przedsiębiorcy wykorzystujący MWC w działalności gospodarczej (wyburzenia, oczyszczanie terenów z MWC)	Około 30 podmiotów	Baza danych Ministerstwa Rozwoju Dane Stowarzyszenia Cywilnych Saperów	Możliwość różnego rodzaju wypadków w sytuacji nieprzestrzegania wymogów bezpieczeństwa podczas prowadzenia prac z wykorzystaniem MWC
Wojewodowie wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC poza górnictwem	16 wojewodów	Wojewodowie	Umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC.
dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC w górnictwie	10 dyrektorów okręgowych urzędów górniczych	dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych	
Instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem MWC	UOKiK (organ monitorujący system nadzoru nad rynkiem) oraz: Wyższy Urząd Górniczy, 10 Okręgowych Urzędów Górniczych, Okręgowych Inspektoratów Pracy, 16 Wojewódzkich Inspektoratów Transportu Drogowego, Urząd Transportu Kolejowego, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant straży gminnej (miejskiej)	Wymienione instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem MWC	Kontrola spełniania przez MWC wprowadzone do obrotu zasadniczych wymagań. Udział w postępowaniu w sprawach MWC udostępnionych na tynku niespełniających zasadniczych wymagań oraz stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa.
Minister Rozwoju jako organ II instancji	1	Ministerstwo Rozwoju,	Podtrzymanie decyzji wojewody, skierowanie tej decyzji do ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków MG ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC
Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jako organ II instancji	1	Wyższy Urząd Górniczy	Podtrzymanie decyzji dyrektora okręgowego urzędu górniczego, skierowanie tej decyzji do ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków Prezes WUG ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ww. rozporządzenia zostanie poddany procedurze konsultacyjnej zgodnie z wymogami określonymi w Regulaminie pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków z budżetu państwa, budżetów JST oraz budżetów innych jednostek. Jednocześnie nie spowoduje powstania dochodów dla budżetu państwa, budżetu JST oraz budżetów innych jednostek.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Niemierzalne	Nie dotyczy.	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ Nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu i postaci prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych,
przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych
przeznaczonych do użytku cywilnego, a także zakresu danych gromadzonych w tej
ewidencji oraz jej wzoru**

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się:

- 1) sposób i postać prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 2) zakres danych gromadzonych w ewidencji, o której mowa w pkt 1;
- 3) wzór ewidencji.

§ 2. Ewidencja, o której mowa w § 1 pkt 1 prowadzona jest w postaci tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia, w formie dokumentu papierowego lub elektronicznego.

§ 3. Zakres danych gromadzonych w ewidencji, o której mowa w § 1 pkt 1, obejmuje:

- 1) datę wpisu operacji przychodu lub rozchodu;
- 2) jednostkę miary;
- 3) w zakresie operacji przychodu:
 - oznaczenie dostawcy ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do obrotu lub zbycia materiału wybuchowego oraz zgody na przemieszczanie materiału wybuchowego,
 - numer i data dokumentu przychodu lub dokumentu przekazania między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy lub jednostki naukowej,
 - ilość przyjętego materiału wybuchowego;

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U z 2015 r. poz.1895).

- 4) w zakresie operacji rozchodu:
- numer i data dokumentu przekazania materiału wybuchowego między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy lub jednostki naukowej lub dokumentu potwierdzającego zużycie materiału wybuchowego,
 - data i numer zbycia materiału wybuchowego ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do zbycia oraz zgodny na przemieszczanie materiału wybuchowego,
 - oznaczenie odbiorcy ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do nabycia materiału wybuchowego,
 - ilość wydanego materiału wybuchowego;
- 5) stan magazynu po operacji przychodu lub rozchodu;
- 6) jednoznaczne oznaczenie obejmujące nazwę producenta oraz kod alfanumeryczny;
- 7) podpis osoby upoważnionej do prowadzenia ewidencji.

§ 4. Ewidencję prowadzi się dla każdego rodzaju i typu ewidencjonowanego materiału wybuchowego, z uwzględnieniem jednoznacznego oznaczania materiału wybuchowego, o którym jest mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 2 listopada 2012 r. w sprawie jednoznacznego oznaczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń (Dz. U. z 2012 r. poz. 1231).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER ROZWOJU

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie wzoru ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 194, poz. 1634), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rozwoju
z dnia ... (poz. ...)**

**WZÓR EWIDENCJI NABITYCH, ZUŻYTYCH, PRZECHOWYWANYCH, PRZEMIESZCZANYCH I ZBYTYCH MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH
PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO**

Karta ewidencyjna nr Data założenia Nazwa handlowa, symbol lub inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał wybuchowy Prawidłowa nazwa przewozowa¹⁾ Kod klasyfikacyjny²⁾ Numer rozpoznawczy UN³⁾

Lp.	Data wpisu operacji przychodu lub rozchodu	Jednostka miary	Operacja przychodu			Operacja rozchodu				Stan magazynu po operacji przychodu lub rozchodu	Jednoznaczne oznaczenie – nazwa producenta, kod alfanumeryczny	Podpis osoby upoważnionej do prowadzenia ewidencji
			oznaczenie dostawcy ⁵⁾ ze wskazaniem: 1) dokumentu uprawniającego do obrotu lub zbycia materiału wybuchowego; 2) zgody na przemieszczanie materiału wybuchowego	numer i data dokumentu przychodu lub dokumentu przekazania między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy lub jednostki naukowej	ilość przyjętego materiału wybuchowego	numer i data dokumentu przekazania materiału wybuchowego między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy albo jednostki naukowej lub dokumentu potwierdzającego zużycie materiału wybuchowego	data i numer dokumentu zbycia materiału wybuchowego ze wskazaniem: 1) dokumentu uprawniającego do zbycia; 2) zgody na przemieszczanie materiału wybuchowego	oznaczenie odbiorcy ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do nabycia materiału wybuchowego ⁵⁾	ilość wydanego materiału wybuchowego			

- ¹⁾ Nazwa materiału lub przedmiotu niebezpiecznego, określona w załączniku A do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 30, poz. 287).
²⁾ Kod cyfrowo-literowy określony w załączniku A do umowy ADR.
³⁾ Numer rozpoznawczy UN określony w załączniku A do umowy ADR.
⁵⁾ W przypadku przekazywania pomiędzy komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy lub jednostki naukowej wskazać jedynie nazwę lub symbol komórki.

UZASADNIENIE

Podstawę prawną projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego a także zbioru danych gromadzonych w tej ewidencji stanowi art. 18 ust. 2 ustawy ... o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw (dalej – zmieniona ustawa o MWC).

Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i postać prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 2) zakres danych gromadzonych w ewidencji, o której mowa w pkt 1;
- 3) wzór ewidencji.

Kluczowa zmiana w stosunku do poprzednio obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie wzoru ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2002 r. Nr 194, poz. 1634) polega na rozszerzeniu dotychczasowego zbioru danych dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej – MWC) o jednoznaczne oznaczanie tych materiałów. W ten sposób zapewniona będzie pełna identyfikowalność MWC, zgodnie z art. 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z dnia 29.03.2014, str. 1).

Pojęcie jednoznacznego oznaczania MWC – zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym i policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 i z 2013 r. poz. 1650) – obejmuje nazwę producenta MWC, alfanumeryczny kod oraz oznaczenie do odczytu elektronicznego. Szczegółowe wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 2 listopada 2012 r. w sprawie jednoznacznego oznaczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku

cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń (Dz. U. z 2012 r. poz. 1231).

Ewidencję prowadzi się dla każdego rodzaju i typu ewidencjonowanego materiału wybuchowego. Ewidencja nie powinna obejmować oznaczenia do odczytu elektronicznego, stanowiącego jeden z elementów jednoznacznego oznaczania MWC w rozumieniu art. 23a ust. 1 ustawy koncesyjnej. Oznaczenie do odczytu elektronicznego (kod kreskowy) stanowi bowiem jedynie inną formę kodu alfanumerycznego i służy do odczytywania jednoznacznego oznaczenia za pomocą czytników elektronicznych.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projektowane rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), niezwłocznie z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.

W związku z § 10 ust. 6a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, do projektowanego rozporządzenia dołączona będzie informacja, czy były zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad niniejszym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie sposobu i postaci prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, a także zakresu danych gromadzonych w tej ewidencji oraz jej wzoru Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MR Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Krzysztof Majewski Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Gospodarczego tel. : (22) 693 51 71 e-mail: Krzysztof.Majewski@mg.gov.pl	Data sporządzenia 31 grudnia 2015 r. Podstawa prawna: art. 18 ust. 2 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie pełnej identyfikowalności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej – MWC), zgodnie z art. 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z dnia 29.03.2014, str. 1).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie przez Ministra Rozwoju rozporządzenia w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego a także zbioru danych gromadzonych w tej ewidencji, zgodnie z którym ewidencja MWC powinna obejmować także jednoznaczne oznaczanie ewidencjonowanych materiałów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wytwarzający MWC	13 podmiotów	Prowadzony w Ministerstwie Rozwoju (d. Gospodarki) <i>Rejestr obiektów produkcyjnych, w których wytwarza się materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego</i>	Konieczność wywiązania się z obowiązków nałożonych mocą dyrektywy 2014/28/UE na producentów, importerów i dystrybutorów MWC, w tym zwłaszcza zapewnienie zgodności MWC wprowadzanych do obrotu z zasadniczymi wymaganiami, umieszczenie na wyrobach niezbędnego oznakowania, a także sporządzenie i przechowywanie wymaganej dokumentacji technicznej
Przedsiębiorcy wykorzystujący MWC w działalności gospodarczej	Około 30 podmiotów	Baza danych d. Ministerstwa Gospodarki Dane Stowarzyszenia	Możliwość różnego rodzaju wypadków w sytuacji nieprzestrzegania wymogów

(wyburzenia, oczyszczanie terenów z MWC)		Cywilnych Saperów	bezpieczeństwa podczas prowadzenia prac z wykorzystaniem MWC
Osoby postronne znajdujące się w strefie zagrożenia związanej z możliwym wybuchem znalezionych oraz przewożonych MWC (niewypały, niewybuchy)	Liczebność grupy bardzo zróżnicowana, w zależności od miejsca zdarzenia	Brak danych	Możliwość różnego rodzaju wypadków w sytuacji nieprzestrzegania wymogów bezpieczeństwa
Wojewodowie wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC poza górnictwem	16 wojewodów	Wojewodowie	Umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC.
dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych wydający pozwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC w górnictwie	10 dyrektorów okręgowych urzędów górniczych	dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych	
Jednostki notyfikowane sprawdzające zgodność MWC z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa	1 podmiot	Kopalnia Doświadczalna „Barbara” Głównego Instytutu Górnictwa	Dopełnienie procedury związanej z uzyskaniem statusu jednostki notyfikowanej. Badanie MWC pod kątem zgodności z zasadniczymi wymaganiami MWC.
Instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem MWC	UOKiK (organ monitorujący system nadzoru nad rynkiem) oraz: Wyższy Urząd Górniczy, 10 Okręgowych Urzędów Górniczych, Okręgowych Inspektoratów Pracy, 16 Wojewódzkich Inspektoratów Transportu Drogowego, Urząd Transportu Kolejowego, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant straży gminnej (miejskiej)	Wymienione instytucje sprawujące nadzór nad rynkiem MWC	Kontrola spełniania przez MWC wprowadzone do obrotu zasadniczych wymagań. Udział w postępowaniu w sprawach MWC udostępnionych na tynku niespełniających zasadniczych wymagań oraz stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa.
Minister (Rozwoju) Gospodarki	1	Ministerstwo Rozwoju (d. Gospodarki)	Umożliwienie przemieszczania MWC.
Minister (Rozwoju) Gospodarki jako organ II instancji	1	Ministerstwo Rozwoju (d. Gospodarki),	Podtrzymanie decyzji wojewody, skierowanie tej decyzji do ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków MG ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC
Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jako organ II instancji	1	Wyższy Urząd Górniczy	Podtrzymanie decyzji dyrektora okręgowego urzędu górniczego, skierowanie tej decyzji do ponownego rozpatrzenia lub uchylenie decyzji i wydanie nowej decyzji. W każdym z tych przypadków Prezes

			WUG ma wpływ na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem MWC										
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
Projekt ww. rozporządzenia zostanie poddany procedurze konsultacyjnej zgodnie z wymogami określonymi w Regulaminie pracy Rady Ministrów.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z 2014 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem (ujemne)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa (saldo ujemne)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków z budżetu państwa, budżetów JST oraz budżetów innych jednostek. Jednocześnie nie spowoduje powstania dochodów dla budżetu państwa, budżetu JST oraz budżetów innych jednostek.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Niemierzalne	Nie dotyczy.	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ Nie dotyczy.		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów
wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz amunicji**

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór wniosku o wydanie zgody na:

- 1) przemieszczanie materiałów wybuchowych do użytku cywilnego,
- 2) przemieszczanie amunicji,

§ 2. Wzór wniosku na przemieszczanie materiałów wybuchowych do użytku cywilnego oraz wzór wniosku na przemieszczanie amunicji stanowią odpowiednio załącznik nr 1 oraz załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER ROZWOJU

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U. z 2015 r. poz.1895).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie wzoru wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 129, poz. 1081), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rozwoju
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**WZÓR
WNIOSEK**

**o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku
cywilnego**

I. Oznaczenie odbiorcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego:

1) Nazwa odbiorcy:

.....
.....
.....

2) NIP lub numer identyfikacyjny (w przypadku osoby zagranicznej lub przedsiębiorcy zagranicznego).....

3) Adres siedziby:

a) Miejscowość i kod pocztowy:.....

b) Ulica, numer domu i numer lokalu:.....

.....

c) Państwo (w przypadku osoby zagranicznej lub przedsiębiorcy zagranicznego)

.....

d) Numer telefonu, numer faksu, e-mail odbiorcy:.....

.....

e) Imię i nazwisko osoby prowadzącej sprawę:

.....

II. Oznaczenie dostawcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego:

Nazwa dostawcy:

.....
.....
.....

NIP lub numer identyfikacyjny (w przypadku osoby zagranicznej lub przedsiębiorcy zagranicznego)

1) Adres siedziby:

a) Miejscowość i kod pocztowy.....

- b) Ulica, numer domu i numer lokalu.....
.....
- c) Państwo (w przypadku osoby zagranicznej lub przedsiębiorcy zagranicznego)
.....
- d) Numer telefonu, numer faksu, e-mail
.....

III. Dokument uprawniający do nabycia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (załącznik nr 1 do wniosku)

1. Rodzaj dokumentu (właściwe zaznaczyć):

- ☐ pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego
- ☐ koncesja na prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 ze zm.), jeżeli konieczność zakupu wynika z zakresu prowadzonej działalności gospodarczej określonej w koncesji
- ☐ dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania, o którym mowa w decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych (2004/388/WE ze zm.).

2. Numer dokumentu.....

3. Data wydania dokumentu.....

4. Organ wydający.....
.....

IV. Określenie rodzaju i ilości przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz sposobu ich zabezpieczenia

Lp.	Numer UN	Kod klasyfikacyjny	Nazwa handlowa	Oznakowanie CE (tak/nie)	Nazwa, adres producenta	Ilość
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

6.						
7.						
8.						

Sposób zabezpieczenia przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

V. Miejsce wprowadzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego do obrotu oraz potwierdzenie ich zgodności z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa stosowanymi przy wprowadzaniu ich do obrotu¹

1. Miejsce wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu:
2. Kopia deklaracji zgodności z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa (załącznik nr 2 do wniosku)
3. Nazwa i numer notyfikowanej jednostki uczestniczącej w procedurze oceny zgodności:
 - a) Nazwa notyfikowanej jednostki.....
 - b) Numer notyfikowanej jednostki:.....

VI. Określenie środka transportu i trasy przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

Państwo członkowskie	Miejsce wjazdu na obszar państwa członkowskiego	Miejsce wyjazdu z obszaru państwa członkowskiego	Rodzaj środka transportu

¹ Wypełnić tylko w przypadku wprowadzania materiału wybuchowego do obrotu na terytorium RP po raz pierwszy

Miejsca:	Daty: ²
Miejsce wyjazdu:	Data wyjazdu:
Miejsce dostawy:	Przewidywana data dostawy:

VII. Oznaczenie podmiotów dokonujących transportu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego³

	Podmiot 1 dokonujący transportu	Podmiot 2 dokonujący transportu	Podmiot 3 dokonujący transportu
Nazwa:			
Adres: (główna siedziba)			
telefon, faks:			
email:			

.....
data

.....
(czytelny podpis osoby upoważnionej do reprezentacji
oraz pieczęć firmowa)

Pouczenie

Do wniosku należy dołączyć dokumenty o których mowa w pkt. III i V niniejszego wniosku

² Wypełniać tylko w przypadku ubiegania się o zgodę na jednorazowe przemieszczanie

³ Wypełnić tylko w przypadku posiadanej wiedzy odnośnie podmiotów dokonujących transportu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

WZÓR
WNIOSEK

o wydanie zgody na przemieszczanie amunicji

I. Oznaczenie przedsiębiorcy przemieszczającego amunicję przez granice państwa:

1) Nazwa przedsiębiorcy:

.....

2) Adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania:

Miejscowość i kod pocztowy:.....

Ulica, numer domu i numer lokalu:.....

.....

II. Oznaczenie odbiorcy amunicji:

1) Nazwa przedsiębiorcy:

.....

2) Adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania:

Miejscowość i kod pocztowy:.....

Ulica, numer domu i numer lokalu:.....

.....

III. Oznaczenie miejsca przeznaczenia amunicji:

1) Adres siedziby:

Miejscowość i kod pocztowy

Ulica, nr lokalu

IV. Określenie ilości i rodzaju przemieszczanej amunicji oraz sposobu jej zabezpieczenia

Lp.	Rodzaj amunicji (nr rozpoznawczy wg. ONZ – nr CIP)	Nazwa handlowa (o ile występuje)	Ilość
1.			
2.			
3.			
4.			

5.			
6.			
7.			

Sposób zabezpieczenia przemieszczanej amunicji:

.....

.....

.....

.....

.....

V. Określenie środka transportu i trasy przemieszczania amunicji

Państwo członkowskie	Miejsce wjazdu na obszar państwa członkowskiego	Miejsce wyjazdu z obszaru państwa członkowskiego	Rodzaj środka transportu

Miejsca:	Daty:
Miejsce wyjazdu:	Data wyjazdu:
Miejsce dostawy:	Przewidywana data dostawy:

VI. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku:

1. Rodzaj dokumentu (właściwe zaznaczyć):

- a) kopia wydanej dla wnioskodawcy koncesji na wytwarzanie i obrót amunicją do użytku cywilnego
- b) kopia dokumentu potwierdzającego uprawnienie odbiorcy amunicji do obrotu amunicją do użytku cywilnego, wydanego na podstawie przepisów obowiązujących w państwie jego siedziby lub miejsca zamieszkania

2. Numer dokumentu.....

3. Data wydania dokumentu.....

4. Organ wydający.....

.....

Data

.....

(czytelny podpis osoby upoważnionej do reprezentacji
oraz pieczęć firmowa)

UZASADNIENIE

Podstawę prawną projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wzoru wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz amunicji stanowi art. 27 ust. 2 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (zwanej dalej „ustawą o MWC”).

Rozporządzenie rozszerza dotychczasowe regulacje ujęte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie wzoru wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 129, poz. 1081) o kwestie związane z przemieszczaniem amunicji, które ujęto w nowym odrębnym wzorze wniosku.

Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane w celu wdrożenia przepisów art. oraz art. 12 dyrektywy 2014/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Dodanie do znowelizowanego rozporządzenia Załącznika nr 2, który przedstawia wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie amunicji wypełnia lukę w przepisach związanych z przemieszczaniem MWC i amunicji przeznaczonych do użytku cywilnego ujętych w ustawie o MWC.

Próby połączenia tematyki przemieszczania MWC oraz amunicji w jeden wzór wniosku, nie dały rezultatu z uwagi na różnice w zakresie podawanych danych, stąd konieczność opracowania dwóch odrębnych wniosków.

Przedsiębiorca ubiegający się o zgodę ministra właściwego ds. gospodarki na przemieszczenie MWC będzie musiał przedstawić informacje i dokumenty, tj.:

- 1) nazwę odbiorcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego numer identyfikacji podatkowej NIP albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe wraz ze wskazaniem osoby do kontaktu;
- 2) nazwę dostawcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, numer identyfikacji podatkowej NIP albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe;
- 3) informację, że odbiorca posiada:

- a) pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy lub kierownika jednostki naukowej lub
- b) dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych – w przypadku osoby zagranicznej albo przedsiębiorcy zagranicznego;
- 4) określenie ilości przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz sposobu ich zabezpieczenia;
- 5) określenie rodzaju przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez podanie nazwy handlowej, numeru rozpoznawczego ustalonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz kodu klasyfikacyjnego;
- 6) informacje o zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa stosowanymi przy wprowadzaniu ich do obrotu;
- 7) określenie środka transportu i trasy przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez wskazanie miejsca wyjazdu i miejsca przybycia oraz, w stosownych przypadkach, punktów wyjazdu i wjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej;
- 8) daty wjazdu i wyjazdu – jeżeli są znane.

Usystematyzowane oraz poszerzone informacje dotyczące MWC zostały opracowane w oparciu o przygotowany przez KE dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania MWC (nazywanego dalej: dokumentem IC), którego wzór został określony w Decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2004 r. nr 2004/388/WE (Dz. U. L 120 z 24.4.2004, ze zmianami. Dokument IC wydany odbiorcy na podstawie przepisów obowiązujących w państwie jego siedziby lub miejsca zamieszkania stanowi potwierdzenie jego uprawnień do nabywania i przemieszczania MWC. Odbiorca przemieszczający MWC zobowiązany jest do okazywania go na każde żądanie właściwych organów kontrolnych. Dokument IC musi towarzyszyć MWC aż do ich przybycia na miejsce przeznaczenia.

Z uwagi na zagrożenia terrorystyczne i bezpieczeństwo wewnętrzne przyjęto, że każde przemieszczenie MWC i amunicji jest traktowane jako przemieszczenie z uwzględnieniem szczególnych wymagań dotyczących jego zabezpieczenia.

W oparciu o powyższe we wzorze nowelizowanego wniosku o przemieszczanie MWC wprowadzone zostały zmiany i uzupełnienia dostosowujące konieczne informacje do wymogów wynikających z przepisów wspólnotowych.

1. Punkt I „Oznaczenie odbiorcy MWC”

- ppkt 2 – dodano numer NIP dla osoby/przedsiębiorcy krajowego lub numer identyfikacyjny dla osoby/przedsiębiorcy zagranicznego. Wymóg ten pozwala na szybką identyfikację prawną wnioskującego podmiotu,
- ppkt 3 – informacje dotyczące adresu siedziby odbioru pozostają bez zmian, jedynie zostały przeniesione do punkt I.

2. Punkt II „Oznaczenie dostawcy MWC” –

w punkcie tym deklarowane są nowe informacje związane z dostawcą (nazwa, adres, dane kontaktowe), które są niezbędne do uzupełnienia dokumentu IC. Ponadto dodano numer NIP dla osoby/przedsiębiorcy krajowego lub numer identyfikacyjny dla osoby/przedsiębiorcy zagranicznego. Wymóg ten pozwala na szybką identyfikację prawną wnioskującego podmiotu.

3. Punkt III „Dokument uprawniający do nabycia MWC” –

zastąpiono w pkt 1 tiret 3 tytuł „inny dokument, podać jaki” tytułem „dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania, o którym mowa w decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych (2004/388/WE ze zm.)”. Tym zapisem wypełniona została luka prawna związana z przemieszczaniem MWC, polegająca na braku w krajowej legislacji postanowienia o obowiązku posiadania przez odbiorcę zagranicznego takiego dokumentu.

4. Punkt IV „Określenie rodzaju i ilości przemieszczanych MWC, sposobu ich zabezpieczenia” –

treść punktu pozostaje bez zmian. Wydzielono jedynie z tabeli informację dotyczącą sposobu zabezpieczenia przemieszczanych MWC. Taka propozycja zapisu pozwoli odbiorcom przedstawić szczegółowych informacji dotyczących sposobu zabezpieczenia przemieszczanych MWC.

5. Punkt V „Miejsce wprowadzenia MWC DO obrotu oraz potwierdzenie ich zgodności z zasadniczymi wymaganiami oraz potwierdzenie ich zgodności z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa stosowanymi przy wprowadzaniu ich do obrotu” –

treść bez zmian.

6. Punkt VI „Określenie środka transportu i trasy przemieszczania MWC” –

dokonano zmian dostosowujących zapisy, które są niezbędne w celu uzupełnienia dokumentu IC.

7. Punkt VII „Oznaczenie podmiotów dokonujących transportu MWC” –

w punkcie tym deklarowane są całkowicie nowe informacje związane z podmiotami dokonującymi transportu MWC (nazwa, adres, dane kontaktowe), które mogą być wpisane na dokumencie IC (są to dane nieobowiązkowe). Podmioty dokonujące obrotu materiałami wybuchowymi zwracają się z prośbą o umieszczenie tych danych na IC.

Wszystkie przedstawione powyżej i zaimplementowane zmiany, we wzorze wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie MWC oraz w ustawie o MWC, spowodowane zostały obowiązkiem konsolidacji zapisów legislacji krajowej z prawodawstwem unijnym.

Wprowadzenie w ww. projektach zapisów dotyczących dokumentu IC, stanowi istotny wkład w zharmonizowanie krajowej legislacji z prawodawstwem wspólnotowym oraz wypełnienie zaniechanego obowiązku prawnego.

Zaproponowany rozporządzeniem Ministra Rozwoju wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie MWC, poprzez zmiany redakcyjne oraz wprowadzenie nowych zapisów stał się dokumentem spójnym, przejrzystym, zgodnym z prawem wspólnotowym i właściwie porządkującym informacje wynikające z przepisów nowelizowanej ustawy MWC.

Przedsiębiorca ubiegający się o zgodę ministra właściwego ds. gospodarki na przemieszczenie amunicji będzie musiał przedstawić informacje i dokumenty, tj:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy przemieszczającego amunicję przez granice państwa, jego nazwę, adres siedziby lub adres zamieszkania,
- 2) oznaczenie odbiorcy amunicji, jego nazwę, adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania,
- 3) oznaczenie miejsca przeznaczenia amunicji wraz z adresem siedziby,
- 4) określenie ilości i rodzaju przemieszczanej amunicji oraz sposobu jej zabezpieczenia, podanie nazwy handlowej o ile występuje oraz określenie rodzaju amunicji z podaniem nr CIP,
- 5) określenie środka transportu i trasy przemieszczania amunicji przez wskazanie punktów wyjazdu i wjazdu do państw członkowskich UE, państw członkowskich Europejskiego porozumienia o wolnym handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej,
- 6) daty wjazdu i wyjazdu – jeżeli są znane,
- 7) dokumenty, które należy dołączyć do wniosku:
 - a) kopia wydanej dla wnioskodawcy koncesji na wytwarzanie i obrót amunicją do użytku cywilnego,
 - b) kopia dokumentu potwierdzającego uprawnienie odbiorcy amunicji do obrotu amunicją do użytku cywilnego, wydanego na podstawie przepisów obowiązujących w państwie jego

siedziby lub miejsca zamieszkania.

Podane we wniosku dane różnią się od informacji jakie należy umieścić na wniosku o zgodę na przemieszczanie MWC o:

- a) brak konieczności podawania nr NIP (odbiorcy i dostawcy),
- b) brak konieczności uzyskania dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania (przy amunicji taki dokument nie istnieje,
- c) dane w oznaczeniu amunicji,
- d) brak konieczności podania miejsca wprowadzenia amunicji do obrotu.

Wspólnymi elementami są:

- a) określenie rodzaju i ilości przemieszczanych MWC, sposobu ich zabezpieczenia,
- b) określenie środka transportu i trasy przemieszczania MWC.

Przedstawione wyżej różnice nie pozwalały na skonsolidowanie problematyki przemieszczania MWC i amunicji w jednym wzorze wniosku, co w konsekwencji było powodem opracowania odrębnych dwóch dokumentów.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projektowane rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), niezwłocznie z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.

W związku z § 10 ust. 6a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, do projektowanego rozporządzenia dołączona będzie informacja, czy były zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad niniejszym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu rozporządzenia: Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wzoru wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz amunicji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MR Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Krzysztof Majewski Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Gospodarczego tel. : (22) 693 51 71 e-mail: Krzysztof.Majewski@mg.gov.pl	Data sporządzenia 29.01. 2016 r. Podstawa prawna: art. 27 ust. 2 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wypełniając delegację zawartą w art. 24 ust. 4 projektu nowelizowanej ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej – ustawa o MWC) w drodze rozporządzenia określony został wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej – MWC).

W swojej treści obejmuje on zmiany w prawie wspólnotowym i krajowym, jakie dokonane zostały po 01.05.2004 r. tj. po akcesji do UE. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie wzoru wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wymagało harmonizacji z obowiązującymi oraz przygotowanymi do wdrożenia przepisami unijnymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Najistotniejszą nowelę w projekcie wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie MWC stanowi ujęcie czterech procedur w jednym wniosku – a są to: przemieszczanie MWC, tranzyt MWC, przemieszczanie amunicji, tranzyt amunicji. Ustawa o MWC przewiduje tę samą procedurę dla każdego z tych przypadków co w praktyce oznacza jeden wzór wniosku z zaznaczonymi odrębnymi odniesieniami. Przyjęcie jednakowej procedury do przemieszczania i tranzytu MWC i amunicji wynika z faktu, iż w każdym z tych przypadków przedsiębiorca ubiegający się o zgodę ministra właściwego ds. gospodarki będzie musiał przedstawić takie same informacje i dokumenty. Informacje te zostały opracowane w oparciu o przygotowany przez KE dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania MWC (dalej – dokument IC), którego wzór został określony w Decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2004 r. nr 2004/388/WE (Dz. U. L 120 z 24.4.2004, ze zmianami). Dokument IC musi towarzyszyć MWC aż do ich przybycia na miejsce przeznaczenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W innych krajach UE, EFTA oraz Szwajcarii dokument IC wydawany jest w oparciu o procedury wewnątrzkrajowe, specyficzne dla każdego kraju.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy oraz przedsiębiorcy	Brak danych		

zagraniczni przemieszczający MWC												
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projekt ww. rozporządzenia zostanie poddany procedurze konsultacji zgodnie z wymogami określonymi w Regulaminie pracy Rady Ministrów.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2014 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [tys. zł]										
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem (dodatnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa (saldo ujemne)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków z budżetu państwa, budżetów JST oraz budżetów innych jednostek. Jednocześnie nie spowoduje powstania dochodów dla budżetu państwa, budżetu JST oraz budżetów innych jednostek.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-				

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.

Niemierzalne	Nie dotyczy.
--------------	--------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.
--	--------------

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ Nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
--	---

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
---	---

9. Wpływ na rynek pracy

Zmiana ww. projektu rozporządzenia nie będzie miała odczuwalnego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt rozporządzenia wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak załączników.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących przemieszczania
materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji**

Na podstawie art. 40a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób gromadzenia i przekazywania właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej oraz Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 28, 39–40 ustawy z dnia ... o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, gromadzi się w postaci oryginalnych dokumentów oraz przechowuje w postaci autoryzowanego zapisu cyfrowego, z wykorzystaniem techniki komputerowej.

§ 3. Informacje, o których mowa w § 1, przekazuje się właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej oraz Komisji Europejskiej w postaci poświadczonych kopii oryginalnych dokumentów lub w postaci autoryzowanego zapisu cyfrowego, z wykorzystaniem techniki komputerowej.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 1, gromadzi się i przekazuje z zastosowaniem środków technicznych i organizacyjnych zapewniających zabezpieczenie tych informacji przed dostępem do nich osób nieupoważnionych, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U z 2015 r. poz.1895).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER ROZWOJU

²⁾ niniejsze zarządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 marca 2003 r. w sprawie sposobu gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji (Dz. U. z 2003 r. Nr 61, poz. 541), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Wypełniając delegację zawartą w art. 40a projektu ustawy z dn. (30.12.2015 r.) o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej – ustawa o MWC) w drodze rozporządzenia określono sposób gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji. Zmiana powyższego rozporządzenia wynika z implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, która przyczyniła się do nowelizacji ustawy o MWC a tym samym aktów delegowanych tą ustawą.

W oparciu o powyższe w § 1 i § 3 nowelizowanego rozporządzenia, dodano informację uszczegóławiającą zakres geograficzny obowiązywania rozporządzenia o treści: „państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej oraz ...”. Zmiana wynika z brzmienia art. 3 pkt 9 projektu ustawy o MWC z dn. 9.12.2015 r. stanowiącego, że „przemieszczanie – jest to wszelki fizyczny ruch materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub amunicji w ramach państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem ruchu materiałów wybuchowych na obszarze RP”. Z uwagi na fakt, że powyższa zmiana wprowadzana jest w ustawie o MWC, należało dokonać tych samych zmian w rozporządzeniu delegowanym tą ustawą.

Poza obszarem swobodnego przepływu MWC na rynku wspólnotowym pozostaje Turcja, która nie implementowała jeszcze w pełnym zakresie przepisów dotyczących systemu oceny zgodności, w tym zwłaszcza nie dysponuje jednostką notyfikowaną spełniającą wymagania unijne. Ponadto nie posiada tzw. Dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych, o którym mowa w decyzji Komisji Europejskiej 2004/388/WE¹⁾. Stanowi to prawną przeszkodę uniemożliwiającą włączenie Turcji do grupy państw

¹⁾ Decyzja Komisji Europejskiej 2004/388/WE z dnia 15.04.2004 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 1332) (Dz. Urz. UE L 120 z 24.4.2004, str. 43 i L 155 z 22.6.2010, str. 54).

korzystających z prawa swobodnego przepływu MWC na rynku wspólnotowym zastrzeżonego dla państw, które implementowały przepisy dyrektywy 2014/28/UE. W związku z powyższym zachodzi konieczność zmiany aktualnego brzmienia przepisów ustawy o MWC uwzględniających ww. kraj (art. 3 pkt 15, art. 32, art. 36, art. 39 ust. 2 i art. 51 ust. 5).

W kontekście dyrektywy 2014/28/UE należy wskazać, że Szwajcaria zawarła z UE umowę o wzajemnym uznawaniu dokumentów związanych z oceną zgodności, stanowiącą kompleksowe porozumienie bazujące na zasadzie równoważności ustawodawstw UE i Szwajcarii, uzupełnioną w dniu 17 grudnia 2012 r. m.in. o problematykę MWC²⁾ Przepisy umowy pozwalają szwajcarskim organom, przeprowadzającym ocenę zgodności, na wydawanie certyfikatów zgodności dotyczących MWC w oparciu o przepisy UE, które są uznawane za równoważne z certyfikatami unijnymi. Szwajcaria dysponuje także dokumentem wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych, pozwalającym na transfer MWC na rynku wewnątrzwspólnotowym.

Wprowadzone zmiany w ustawie o MWC i w ww. projekcie rozporządzenia stworzyły spójny zbiór odnoszący się do aktualnych zapisów prawa wspólnotowego a tym samym wypełniły zalecenia zawarte w dyrektywie PE i Rady 2014/28/UE. Wprowadzone zmiany mają charakter systematyzujący i harmonizujący krajową legislację dotyczącą przemieszczania MWC.

Projektowane rozporządzenie porządkuje wykaz państw objętych wymogiem wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), Konfederacji Szwajcarskiej oraz Komisji Europejskiej dotyczących przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji a tym samym czyni zapisy przejrzystymi i klarownymi dla jego adresatów.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projektowane rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

²⁾ Decyzja Nr 1/2012 Komitetu ustanowionego na mocy umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (Dz. Urz. UE L 136 z 23.05.2013, str. 17).

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), niezwłocznie z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.

W związku z § 10 ust. 6a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, do projektowanego rozporządzenia dołączona będzie informacja, czy były zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad niniejszym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu rozporządzenia: Rozporządzenie Ministra Rozwoju w sprawie sposobu gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MR Kontakt opiekuna merytorycznego projektu Pan Krzysztof Majewski Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Gospodarczego tel. : (22) 693 51 71 e-mail: Krzysztof.Majewski@mg.gov.pl	Data sporządzenia 31.12.2015 r. Podstawa prawna: art. 40a ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Określenie zakresu państw, do których Polska powinna przekazywać informacje dotyczące przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji. Zaktualizowany zakres geograficzny obowiązywania rozporządzenia obejmuje: Państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederację Szwajcarską. Z uwagi na fakt, że powyższa zmiana wprowadzana jest w ustawie o MWC, należało dokonać tych samych zmian w rozporządzeniu delegowanym tą ustawą.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie porządkuje wykaz państw objętych wymogiem wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederację Szwajcarską dotyczących przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji, a tym samym czyni zapisy przejrzystymi i klarownymi dla jego adresatów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Rozwoju	1	Aplikacja ds. udzielania zgód na przemieszczanie MWC i amunicji	gromadzenie i przekazywanie informacji dotyczących przemieszczania MWC i amunicji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ww. rozporządzenia zostanie poddany procedurze konsultacyjnej zgodnie z wymogami określonymi w *Regulaminie pracy Rady Ministrów*.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków z budżetu państwa, budżetów JST oraz budżetów innych jednostek. Jednocześnie nie spowoduje powstania dochodów dla budżetu państwa, budżetu JST oraz budżetów innych jednostek.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0–10)</i>
--	---	---	---	---	---	----	---------------------------

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.

Niemierzalne	Nie dotyczy.
--------------	--------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.
--	--------------

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ Nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Zmiana ww. projektu rozporządzenia nie będzie miała odczuwalnego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projekt rozporządzenia wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		